

Innih.

1. Historia.
   a. Pinunnar Christi
   b. Upprisunnar og Uppstigningar } 1596
   c. Niðurbrots Jerusalems borgar
2. Um Dóma-dag. 1594.
   og harmz
3. Bænar-predikun, dregnar af
   Bænadaga predikunum, Dr.s Venstrups.

v

Historia

Pinunnar og Vpprisunnar
Drottins vors Jhesu Christi/vt
af fiorum Gudspialla Moñ
um til samans leseñ

Þar med eirnenn Eyding og
Nidur brot Borgarennar Jeru-
salem/og alls Gydinga Lydz
hid stuttlegasta.

Anno Domini.
M. D. XC. VI.

Þeim sem les.

So sem vier vt af Pijnunar Historiu
Herrens Christi lærum ad þeckia Gudz Fodurs
ominnelega Nad og Myskun/ sa ed fyrer oss
aumer [illegible] ar Menneskiur/ þa vier vorum
hens Ovinir / Reidinnar Børn og Glötuner
synner/ vt gaf sinn Son j þennann allra Smanar
legasta Krossens dauda/ so ad aller sem trua
a hann/ skulu fa og ödlast Syndanna fyrer gief-n
ing/ Rettlæted og þa eilyfu Saluhialp 2c.
Eins kiener oss hun ödrum Historien/ vt af for-
eldsta Gydinga Lyds/ huilijk Rade og Refsing
kema mun yfer þa sem Guds Ord fyrerlyta/
og ecke vilia þeckia sinn vitiunar Tijma/ og ecke
vilia giöra Jdran og Yferbot/ þuiad hafe
Gud ecke hlyft [illegible] eigen Felle huört hönum
ver so nateneed epter Holdenu/ huad mun
hann nu vilia hlyfa oss vier sem [illegible]
er erum af Heidinne/ ef ad vier forsmaum/
hans Gæsku og fram bodna Myskun. Þar fyr-
er siae sig huör og einn vel fyrer/ og take vara
a sier og synum efnum/ giöre Jdran vmlidinna
Synda / nu a medan nadarinnar Time er.
Þad sama vnne og veite oss Gud Blessad
ur Fader/ Fyrer sinn Son Jhesum
Christum Amen.

G þa er þeir hafdu Lofsønginn lesid/ gieck Jesus ut/ sem hañ var vanur/ yfer um Lækenn Kedron til Fialls ins Oliueti.

Eñ hans Lærisueinar fylgdu honum epter. Þa sagde hañ til þeirra/ A þessare Nottu munu þeir aller Hneyxlan lijda a mier/ þuiad skrifad er/ Hirdereñ mun eg slaa/ og Sauder Hiardareñar munu j sundur tuistrast/ Eñ nær eg rijs vpp aptur/ þa mun eg ganga fyrer ydr j Galileam. Petur suarade og sagde til hans/ Þo aller hneyxle sig a þier þa skal eg þo alldrei hneykiast. Jhesus sagde til hans/ Sannlega seige eg þier/ ad j Dag adur eñ Hanen galar tuisuar/ muntu neita mier þrysuar. Hañ talade þa eñ framar/ Ja / Þo eg ætte ad deyia med þier þa skal eg ecke afneita þier. Slijkt hid sama søgdu aller Lærisueinarner.

Þa kom Jhesus med þeim j þad Akurgierde sem hiet Gethsemane/ Þar var eiñ Grasgardur/ Þar gieck Jhesus jñ/ og hans Lærisueinar. Eñ Judas sa ed suek hañ vissa og þeñan Stad/ þuiad Jesus hafnarest opt þangad med sijna Lærisueina. Þa sagde Jesus til þeirra/ Setied ydur hier/ a medañ eg fer þangad og bidst fyrer.

Og hañ tok til sijn Petrum og Jacobum og Johañem þa tuo Sonu Zebedei/ ...

vo hryggvaſt/ad ſkialfa og harmþrungen ad
verda og ſagde til þeirra / Mijn Sæla er
hrygg allt j Daudan/ Blyfed hier og vaked
med mier / Bidied/ſo ad þier falled ecke j
Freiſtne .

Og hū veik ſier j burt fra þm̄ nær einu
ſteinſnare/og kraup a Knie fiell fram̄ a ſyna
Aſionu til Jardar/og bad / ef þad mógulegt
være þad ſu Stund hiá lide, og ſagde/ Abba
miñ Fader/allt er þier mógulegt/tak burt þeñ
añ Koleik fra mier/þo ei huad eg vil/ helldur
huad þu villt. Og hañ kom til ſinna Lære-
ſueina / og fann þa ſofande / og ſagde til Pet-
ur / Simon ſefur þu? Formatter þu ecke ei-
na Stund ad vaka med mier? Vaked og bided
ſo ad þier falled ecki j Freiſtne. Anden er reid-
ubuin eñ Hollded er veykt.

J añad ſiñ gieck hañ eñ burt aptur/ badſt
fyrer og ſagde/ Miñ Fader/ef þ er ecke mógu-
legt/ad þeſſe Kaleikur lijde hia mier/utan eg
drecke hañ/ þa verde þiñ Vilie / Og hañ kom
aptur og fañ þa enn ſofande / þ ad þeirra
Augu voru þrungen af Suefne/og þeir viſſu
ecke huóriu þeir ſuórudu hónum. Og hañ liet
þa kyrra og gieck eñ i burt aptur. Og bad j
þridia ſiñ þm̄ ſómu Ordum/og ſagde/ Fad-
er/ef þu villt ſo/þa tak þeñañ Kaleik af mier
þo ecke miñ helldur verde þiñ Vilie.

Enn hónum birtiſt Eingell af Himne ſ-
o ſtyrkte hū . Og þar kom þad hañ þreytt-
vid Daudan/ og tok akafiega ad bidia. En
hans

hans Sueite vard so sem Blooddropar þeir ed fiellu a Jordena.

Og hann stod vpp fra Bæneñe/og kom til sinna Læresueina og fann þa sofande vt af ahyggiu/og sagde til þeirra/ Ja/ Vilie þier nu sofa og huijlast? Huad sofe þier? Þad er nog / Siaed/ su Stūd er komen/og Mansins Sonur mun ofurseliost j Syndugra Hendur. Standum vpp/og gongum hiedan / Siaed/ sa ed mig suijkur hañ er j nand / Bidied/ so ad þier falled ecke j Freistne.

Og jafnsnart sem hañ var eñ ad tala vm þetta/Sia þu/ Judas eiñ af þeim tolf. Þa er hañ hafde nu til sijn teked Flock maña / og eirnen Þionustu meñ Byskupaña Phariseis Aulldungaña og Skriftlærdra/gieck hañ vndan Mañflockenum/og kom þangad med Lyktum Logbrondum med Suerdum og Stongum.

Eñ Suikarenn hafde giefed þm̄ þ til Markis og sagt/ Huern eg kysse sa er þad / grijped hañ soma og j burt leided diarflega. Sem Jesus visse nu allt huad yfer hann atte ad koma. gieck hann vt og sagde til þeirra / Ad hueriū leite þier? Þeir suorudu hönum /Ad Jhesu af Nazareth. Jhesus sagde til þeirra / Eg em hann.

Enn Judas sa ed sueik hñ stod eirnen hia þeim. En sem Jhesus sagde nu til þeirra / Eg em hañ/horfudu þeir a Bak aptr og duttu til Jardar. Hañ spurde þa eñ einu siñe / Ad huörium leite þier? Eñ þeir sögdu/ Ad Jhe-

en af Nazareth. Jhesus suarade/ Eg sagda yður þ/ Eg er hañ. Leite þier ad mier/ þa lated þessa j burt fara/ So ad vppfyllist þ Ord huad hañ hafde sagt/ Ad önguum glatade eg af þeim sem þu gafst mier (Johannis 17. Cap.)

Og Judas veit ster ad Jesu til ad kyssa hañ. Og jafnsnart gieck hann ad honum og sagde/ Sæll vertu Rabbi/ og kyste hañ. Enn Jesus sagde til hans/ Vinur/ huar til komstu hingad? O þu Judas. swykur þu Mansins Son med Kosse? þa gengu þeir þangad og lögdu Hendur a Jesum og gripu hañ.

Enn þa ed þeir sem hia honū voru sau huad verda villde/ sögdu þeir til hans/ Herra skulum vier ecke sla med Suerde? þa hafde Simon Petrus eitt Suerd/ og dro þad vt/ og slo til Presta höfdingians þienara/ og hio af honum hans hid hægra Eyra. Og sa þienare hiet Malchus.

Enn Jesus suarade og sagde/ Leyfed þeim ad giöra allt hid frekasta. Og sagde til Peturs/ Sticktu þynu Suerde j Slydrer/ þui ad huör ad Suerded tekur/ sa mun fyrer Suerde farast. Eda meinar þu ad eg kuñe ecke ad bidia miñ Födur/ þad hann sende mier ein tolf Legion Eingla? Skal eg ecke drecka þañ Kalek huörn ed miñ Fader hefr mier giefed? Eñ huörnen skylldu þa Ritningarnar vppfyllast verda? Þad hlytur so ad skie. Og hañ ahrærde hans Eyra og læknade hañ.

A þeim Tijma sagde Jhesus til þeirra Prestahöfdingia og Höfudsmanna Musteris sins og Aulldunga sa sem til hans voru komner/ Þier erud so sem til eins Spillvirkia vt geingner med Suerdum og Stöngum ad griipa mig/ Daglega hef eg þo hia ydur verid / og kient j Mustereinu/og þier hafed enguar hendur a mig lagt/ Helldur er þetta ydar Tyme og Magt Myrkranna/ so ad Ritningen vpp fyllest. En allt þetta er skied/ so ad vppfyllist est Ritningar Spamanana. Þa forlietu hann aller Lærisveinarner/ og flydu. Og þar var einn vngur Madur/ sa ed hönum epter fylgde/ hann var med Lyne klæddur yfer bert Holldid/ Og hinn önnur Vngmenne gripu hann. Enn hann snarade Lynklædenu og flyde nakinn j burt fra þeim.

En Flockurenn og sa yferhöfdinginn Lyd sins og Þienarar Gydinganna toku Jhesum og bundu hn/og leiddu hann j fyrstu burt til Hannas(sa var Magur Caiphe)huör ed þa var þess Aars Biskup. Enn Caiphas var sa sem Gydingönum gaf þad Raad / ad betur være ad einn Madur dæe fyrer Folked.

Og þr leiddu hann burt til hins æsta Kiennemans Caiphas/þar ed aller Kiennemanna Höfdingiar/Skriptlærder og Aulldungar voru saman komner. En Simon Petrus fylgde Jhesu epter a leingdar og einn annar Lærisveinn allt inn i Forstofu Kiennemanna Höfdingians. Sa same Lærisveinn var kunnugur Kiennemanna

Lærömngionum/ og giekk jñ med Jhesu i Bysk
nos Herberged. Eñ Petur stod þar vte fyrer
Dyrönum. Þa giekk vt sa añar Lærésueirn
sem Byskupenum var kuñugur/og talade vid
hana er Dyrnar geymde/ og leidde Petrum
þar inn.

Enn Þionustu folked og Þienararner
stodu og hofdu kolaelld giördan þar nidre
mitt i forstofunne / þuiad Kullde var. Og
þeir vermdu sig. Eñ Petur stod hia þeim og
vermde sig einnen/so ad hañ sæe huör ending
þar villde a verda. Enn Ambatten Kienne
mañ a Höfdingians/su ed Dyrnar geymde sa
Pietrum vid Logan sem hañ vermde sig / og
hun hörde beint a hñ og sagde/ Og þu varst
einn med Jhesu af Galilea/ Ertu ecke eiñ af
þess Mans Lærésueinum? Eñ hañ afneitade
þuí fyrer öllum og sagde/ Þu Kuiña/ei er eg
þad/ Eg þecke hañ ecke / Eg veit einnen ecke
huad þu seiger.

Enn Kieñemaña Höfdingen spurde Jesu
ad hñs Lærésueinum/ og ad hans Kieñingu.
Og Jesus suarade hönum/ Eg hefe openber
lega talad fyrer Heimenum/ Eg hefe og med
jafnade kient i samkundu Hwsum/og j Musti
erenu þar ed aller Gydingar koma til samans
og eckert hef eg j Afkimum talad/ Huad spyr
þu mig ad þessu? Spyr þu þa þar ad sem
heyrt hafa huad eg hefe talad til þeirra / sia
þu/ þeir hinu sömu vita huad eg hefe sagt.
Enn sem hañ talade þetta/þa gaf einn Þienar.

onna sem þar stod hia. hönum eitt Ah-
högg/og sagde/ Skalltu so suara Byskup-
um? Jhesus suarade/ Hafe eg jlla talad. þa
biuisa þad ad þad sie orjett/ En hafe eg satt
sagt/huer fyrer slær þu mig? Og Hanas sende
hann bunden til Caiphas Kiennemanna
Hofdingia.

Simon Petrus stod og vermde sig. Og jst
an skams Tijma/epter hina fyrstu afneyting
enar/sem hñ geck vt j Gardenn/þa gool Hanen.
Og ein önnur Ambatt sa hañ/og tok sydan til
ad seigia til þeirra sem stodu þar hia/ Þesse
var og einnen med Jesu af Nazareth. Þa
sögdu þeir til hans/ Ertu ecke einn hans Lære
sueina? Og einn añar sagde/ Vissuleg a ertu einn
af þeim. Og Petur afneitade þui eñ einu sinne
og soor sig þar vppa og sagde/ Þu Madur ecke
er eg þad/og ei þecke eg þañ hiñ sama Mañ.

Og eñ jñan skams Tijma / nærre einnre
Stundu/a malgade þad eiñ añar med þeim ed
þar stodu/og sagde/ Sañlega þu ert einn af
þeim/þuiad þu ert eiñ Galileare/og þitt Tüg
umal opinberar þig. Enn einn af Byskups
Þienurunum/ frænde þess sem Petur hio af
Eyrad sagde/ sa eg þig ecke j Grasgardenum
med hönum? Þa tok Petr til ad formæla sier
og ad sueria sig/ad ecke þeckte hañ þañ Mann
sem þeir töludu vm.

Og jafnsnart þa ed hann so talade/gool
Hanen i añad sinn. Og Drottenn snere sier vid/
og leit til Peturs. Þa minntest Petur a þad

orded Jesu sem hann hafde sagt til hans / Adur enn þ Haninn galar tuisuar / mundu afneita mier þrysuar. Og hann gieck vt og griet beisklega.

Enn Kiennimanna Höfdingiarner og Auldungarner / og aller Radherrar leitudu Ljuguitna i gegn Jhesu / so ad þeir giæte hönum i Hel komed / og fundu einginn / þott ad marger Ljugvottar geinge þar fram ad / þui ad þeirra Vitnis burder vrdu ecke samhlioda. Ad sijdustu stodu vpp og geingu þar fram tueir fals Vottar / og baru Ljugvitne i mote hönum og sögdu / Vier höfum heyrt þad hann sagde (Johann: 2. Cap.) Eg kann og vil nidur briota þ Guds Musteri sem med Höndum er giört / og a þremur Dögum vpp byggia eitt annad. Enn þeirra Vitnis burder vrdu og ecke helldur samhlioda.

Og Kiennimanna Höfdinginn stod vpp i midded medal þeirra spurde Jhesum ad og sagde / Suarar þu önguo til þessa / sem ad þesser vitna a mote þier? Enn Jhesus þagde og suarade önguo.

Þa spurde Kiennimanna Höfdinginn hann enn aptur ad / og sagde til hans / Ertu Christur Sonur hins Blessada? Eg sære þig fyrer lifanda Gud / þ þu seiger oss ef þu ert Christur Sonur Guds? Jhesus sagde / Þu seiger þad / Eg em hann / Þo seige eg ydur / þad hiedan i fra munu þier sia Mannsins Son sitiandi til Kraptarens hægre Handar / og komanda j

S.yum

Skyium Himens. Eñ Kienemaña Höfdinginn reif þa ſyn Klæde og ſagde/ Hañ hefur Gud laſtad/ Huad þurfum vier nu Vitnaña vid? Sied þier heyrdud nu hñs Gudlaſtan/ Huad virdeſt ydur? Enn þeir fordæmdu hañ aller og ſögdu. Hañ er Daudans ſekur. Enn þeir Menn ſem hielldu Jheſu ſpottudu hann og hræktu i hans Andlit/ og ſlogu i hñs Aſionu/ ſierdeilis Þienararner og ſögdu/ Spadu oſſ Chriſte/ Huör er ſa ed þig ſlo? Og margar adrar Hædingar töludu þeir vid hañ.

Enn ſnemma Morguns ſaman ſöfnuduſt aller Kieñemaña Höfdingiar/ Skriptlærder og Aulldungar Lydſins og allt Radid Og hielldu þar eina Radſtefnu yfer Jeſu/ ſo ad þeir feinge Liifláted hañ/ Og þeir leiddu hañ vpp fyrer ſitt Rad og ſögdu/ Ertu Chriſtur? Seig þu oſſ þad. Eñ hañ ſagde til þeirra/ Þo eg ſeige ydur þad þa true þier mier ecke/ Eñ ef eg ſpyr ydur/ þa ſuare þier mier ecke og lated mig ecke ad helldur lauſan. Eñ hiedan i fra mun Manſins Son ſitia til Kraptarens hægre Handar? Þa ſögdu þeir aller/ Ertu þa Guds Sonur/ Hañ ſagde til þeirra/ Þier ſeiged þad/ þuiad eg em hañ/ Eñ þeir ſögdu/ Huad þurfum vier Vitnaña vid? Þuiad vier ſialfer höfum heyrt þad af hans Muñe. Og allur ſa þeirra Söfnudur ſtod vpp og bundu Jheſum/ og leiddu hañ fra Caiphas burt fyrer Þyng hwſed/ og þeir ofur ſelldu hann Lands Domaranum Pontio Pilato. Og þad

þar

var snemma Morguns.

Þa ed Judas sa ed hañ hafde sukted/ sa þad/ad hañ var til Dauda dæmdur / jdradist hañ/ og færde Kieñemaña Hófdingiunum og Aulldüngum Lydsins þa þriatijge Silfur Peninga aptur/og sagde/ Eg hefe jlla giört/ þad eg suiek saklaust Blod. Eñ þeir sögdu/ Huad kiemur þad vid oss? Sia þu fyrer þui. Og hañ snarade þeim Silfurpeningum j Mustered/for burt þadan/giecf vt og heñgde sialfan sig/ og er i midiu sundur i tuo hlute brosten / og hefur synum Jñflum vt heilt. Actorum j. Cap:

Enn Kieñemaña Hófdingiarner toku þa Silfur peninga/og sögdu/ Þad hæfer ecke ad vier latum þa i Guds kistuna/þuiad þad er Blods Verd.

Enn þeir toku þad til Rads/og keyptu fyrer þa Silfurpeninga / fyrer þa Rangs lætes Verdaura/eirñ Leirpotta smids Akur/ Vegforendüm til Greptrunar. Og þ sama er kuñugt öllum þeim sem til Jerusalem byggia so ad sa hiñ same Akur verdür a þra Tungu kalladur Hakeldama / þad er/ Blods Akur/ allt til þessa Dags. Þa vppfylldest og þad huad sagt er fyrer Jeremiam Spamañ/ þar hann seiger / Þeir toku þa þriatie Silfur peninga/þar ed hiñ Sellde vard mz bitaladur þañ ed þeir keyptu af Sonum Jsrael/og þeir hafa giefed þa fyrer Leirpottarans Akur/so sem þad Drotten hafde mier bifalad.

Enn

Enn Gydingarner þeir geingu ecke inn i
Þynghwsed/so ad þeir saurgudust ecke/helld-
ur so þeir mættu Paskalambsins neyta.
Pilatus gieck þa vt til þeirra og sagde/ Huer-
ia Akiæru fære þier i giegn þessum Manne?
Þeir suórudu og sögdu til hans/ Ef ad þesse
være ecke jllrædes Madur/þa hefdum vier ecke
sellt hañ þier i Hendur. Þa sagde Pilatus
til þeirra/ Take þier hañ þa/og dæmed hañ
epter ydru Lögmale. Þa sögdu Gydingarner
til hans/ Þad hæfer ecke ad vier Lyflatum
nöckurn (Matt: 20. Cap.) So ad vppfylld
est þad Orded Jhesu þad hañ sagde/ tilteikn-
ande med huörium Dauda ad hann munde
deya.

Þa toku Kieñemañа Höfdingiarner og
Aulldungarner til hardlega ad aklaga hañ og
sögdu/ Þeñañ fiñum vier þad hñ forsnyr Folk-
enu/og fyrer bydur ad giefa Keisaranũ Skatt
og seiger sig vera Konungen Christum. Þa
gieck Pilatus jñ op. ur i Þynghwsed og kallade
a Jesum/spurde hañ ad og sagde/ Ertu Kon-
ungur Gydinga? Jesus stod framme fyrer hon-
um og suarade/ Talar þu þetta af sialfum
þier/eda hafa adrer sagt þier þ af mier. Pila-
tus suarade/ Huört em eg Gydingur? Þin
Þiod og Kienne manna Höfdingiarner/ hafa
feinged þig mier/ Huad hefur þu giört? Jhe-
sus suarade/Mitt Ryke er ecke af þessũ Heime/
Ef være mitt Ryke af þessum Heime/þa munu-
du myner Þienarar strjda j moti/so ad eg [illegible]
ust ecke

ﬁ ecke Gydingum/ en nu er mitt Rijke ecke ad hedan. Þa sagde pilatus til hans/ Þa ertu þo samt einn Konungur? Jhesus suarade/ þu seiger þad/ Eg em og Konungur/ þar til em eg fæddur og j Heimen komen þad eg skule Vitnebera Sannleikanum/ huör af Sannleikanum er/ sa heyrer mina Rödd. pilatus sagde til hans/ Huad er Sannleikuren?

Og þa hn̄ hafde þetta sagt/ gieck hann vt aptur til Gydinganna og sagde til þeirra/ Aungua Sök finn eg med hönum. Og þa ed hn̄ a ord allagadur/ af Kiennemanna Höfdingiönum/ og Aulldungunum/ suarade hann öngvo/ Enn pilatus spurde hann þa enn ad nyu og sagde/ Suarar þu öngvo? Sia þu huörsu hardlega þeir alloga þig/ heyrer þu ecke? Og hann suarade hönum öngvo Orde/ so þad Landsdomaran vndrade næsta miög.

Enn þeir voru þui akafare og sögdu/ Hn̄ hefur vpp æst Folked med þui/ þad hann hefur kient hier og huar/ a öllu Gydinga Lande til tekenn i Galilea/ allt hingad i þenna Stad.

Enn þa Pilatus heyrde Galileam nefndt spurde hann ef hann være vt af Galilea. Og sem hann fornam þad hann heyrde vnder Herodes stiornar Valde/ þa sende hann hann burt til Herodes/ sa ed þa a þeim sömu Dögum/ var einnen til Jerusalem.

Enn þa ed Herodes sa Jesum/ vard hann miög gladur vid þad/ þuiad vm langa Tyma hafde hann giarnan viliad sia hn̄/ Þui hann

hafde

hafde mørgt heyrt af hønum/og h[illegible] spurde
hañ margra Hluta. Eñ Jesus svarad hønū
ënguo. Og Kieñemañа Høfdingiarner og
Scriptlærder/ stodu og aklögudu hañ hard/
lega. Eñ Herodes med sijnu Hofffolke forsma
de hañ og spottade hañ/færde hñ vt i huijtt
Klæde og sende hañ aptur til Pilatum. Og
a þeim Deige vrdu þeir Pilatus og Herodes
Vener aptur/þuiad þar voru adur Ovinet
sijn a mille.

Enn Pilatus kallade til samans Presta
Høfdingiana/og Høfuds Mēñena og Almuga
folked/og sagde til þeirra/Þier hafed þeñañ
Mañ til mijn haft/so sem hann ed fra snyre
Folkenu/og siaed/eg hefe spurt hañ fyrer yd/
ur/og a þessum Mañe fiñ eg önga Söök/þui
ed þier aklaged hañ/og ecke helldur Herodes/
þuiad eg senda ydur sialfa til hans/og siaed/
ad eckert hefur þad vppa hann borest ad
Dauda sie verdugt / Þar fyrer vil eg giefa
hønum Rødnung/og lata hañ sydan lausañ.

Eñ a Hatijdar deigenum hlaut Lands
domarañ epter Sidvenju ad giefa Folkenu eiñ
Bandingia lausan huern helldst ad þr villdu.
Enn j þann tijma hafde hañ eiñ Bandingia
miog ofrægann / eiñum eirn S[illegible] og
Mandrapara/ sa sem hiet Barrabas/hver ed
med Illrædis Mönnum var j Vppreistar u
festur/ huör j Vpphlaupenu sem i Stadnum
skiede/hafde eitt Mandrap framed. Og Folked
ed giekk vpp og beidde þad nu/ad giørde sem h

vare

vere vanur. Og þa þeir voru til samans
kommer gaf Pilatus þm Andsuar? Pier haf
ed þa Siduenn þad eg giefe ydur a Paskum
einn lausan/huórn vilie þier nu ad eg giefe ydr
lausan? Barabam edur Jesum þann Konung
Gydinga / sem kallast Christur/ þuiad hann
visse vel þad Kiennemanna Hófdingiarner
hófdu vt af Hatre ofur sellt hann.

Og sem hann sat a Domstolnum / sende
hans Hwsfru til hans og liet seigia hónum /
Haf þu eckert ad giöra med þn hinn Riettlata
Margt hef eg i Suefne lided i Dag hans
vegna.

Enn Kiennemanna Hófdingiarner og Aulldungarner vmtöldu og eggiudu Folked a/ad
þad skyllde bidia vm Barabam/enn Jesum
Lyfe svipta. Þa suarade Landzdemaren og
sagde til þeirra/ Huorn af þessum tueimur
þa vilie þier þad eg skule giefa ydur lausan?
Þa kallade vpp allur Lydurenn og sagde/ Tak
burt þennan og gief oss Barabam lausan. Þa
kallade Pilatus enn aptur til þeirra/og villde
lata Jesum lausan og sagde / Huad skal eg
þa giöra vid Jesum þann ed Christus kallast?
Þeir kölludu þa enn aptur/ og sögdu/krossfest
þu hann. Enn hann sagde þa i þridia sinn til
þeirra/ Huad hefur hann jlla giört? Eg finn
önga Dauda sök med hónum/ þar fyrer vil
eg giefa honum Raadning/og lata hann lausann. Enn þeir kölludu þui meir/ krossfestu hn.
Og þeir fylgdu sier þui fastara ad vid hann
med

med ofsa Hliodum/og beiddust þess þad hann
yrde krossfestur/Og þra Hliod og so Höfud
prestana toku yfer allt/.

Þa tok Pilatus Jesum/og liet hwdstyrkie
hañ. Enn Strijds meñerner lands Domar
ans/leiddu hañ jñ i þyng Hwsed og köllidu
til samans allan Hopen/og afklæddu hañ og
þærdu hañ i eitt Purpura Klæde/og fliettudu
eina Coronu aþ Þyrnum/og settu hana vppa
hans Höþud/ og þeingu Jhesu eirñ Reyr
vönd i syna hægre Hönd/ og krupu a Knie
þyrer hönum/ Og spottödu hañ/og toku til
ad heilsa hönum/og sögdu/ Heill siertu Kon
ungur Gydinga/og slou i hans Asionu/ og
hræktu a hañ/toku Reyr vönden og hröktu
vm hans Höfud / þiellu a Knie og lutu
hönum.

Þa gieck Pilatus vt og sagde til þeirra/
Siaed/eg leide hañ hingad vt til ydar/ so ad
þier vited þad eg fiñ öngua Sök med hönum.
Þañeñ gieck Jesus vt/berande eina Coronu/
og eitt Purpura klæde. Og hañ sagde til þeir
ra/ Siaed Mañeñ. Þa ed Kieñemaña Höþdi
ngiarner og Þienararner sau hañ tölludu þr
vpp og sögdu/ Krossfestu hann/ Krossfestu
hañ. Pilatus sagde til þeirra/ Take þier hñ
og krossfested / þuiad eg fiñ öngua Sok med
hönum. Gydingarner suörodu hönum þa/
Vier höþum Lögmaled/og epter Lögmalenu
skal hañ deyia/ þuiad hañ heþur giört sig a
Guds Syne.

Þa ed Pilatus heyrde þesse Ord/ ottâd eſt hañ eñ meir/og giedk j̄n aptur i Þyñghws ed/og ſagde til Jeſum / Huadan ertu? Enn Jeſus gaf hõnum ecke Suar. Þa ſagde Pila tus til hans/ Talar þu ecke vid mig? Veiſtu ecke þad eg heſe Valld til ad læta kroſſeſta þig/ og eg heſe Valld til ad giefa þig laus an? Jeſus ſuarade/ Þu heſur eckert Valld yf er mier nema þier være giefed þad hier ofan ad/ þar fyrer heſur ſa meire Synd ſem mig heſur þier i Hendur ſellt. Epter þad leitade Pilatus vid ad hañ liete hann lauſan. Enn Gydingarner kõlludu og ſõgdu/ Ef þu lætur þeñan lauſan þa ertu ecke Keiſarans Vinur/ þui huer ſig giörer ad Konunge ſa er a mote Keiſaranum.

Þa ed Pilatus heyrde þeſſe Ord / leidde hañ Jheſum vt og ſette ſig vppa Domſtolen j þeim Stad ſem kalladeſt Haeſtõtur enn a Ebreſku Gabbata. Enn þad var ſa Afþanga dagurinn i Paſkonum nær hiñe ſiettu Stundu. Og hann ſagde til Gydingaña / Siaed/ þad er ydar Konungur. Enn þeir kõlludu vpp/ Tak j burt/ Tak i burt þeñann/ Kroſſeſtu hañ. Pilatus ſagde til þra / Skal eg kroſſeſta ydar Konung? Kieñemanna hõfdingiarner ſuõrudu/ Vier hõfum ønguan Konung vtan alleinaſta Keiſaran.

Enn ſem Pilatus ſa þad hañ kom ønguo til vegar/helldur ad þar munde myklu meira Vpphlaup af mega verda/ þeinkte hañ Folk

enn

enn Fullnægiu ad giöra/og dæma ad ſkie ſkylu
de þeirra Beidne/tok Vatn og þuode Hendur
har þyrer Folkenu og ſagde/ Saklaus em eg
af Blode þeſſ hins Riettlata/ſiaed þier þyrer.
Þa ſuarade allt Folked og ſagde/ Hans Blod
kome yþer oſſ og yþer Sonu vora.

Þa gaf han̄ þeim Barrabam lauſan/ ſa
ed þyrer Vpphlaups og man̄draps ſaker var j
Myrkuaſtoþu jn̄ſettur/vm huörn þeir og bad
du/Enn Jheſum hwdſtrykktan og ſpottadann
bran̄ ſellde han̄ þeim epter þeirra Villd/þad
han̄ kroſſþeſtur yrde.

Þa toku Strijdſmen̄erner Jheſum / og
færde han̄ wr Purpuranum og færdu han̄ apt
ur j ſin̄ eigen Klædnad/og leiddu han̄ wt ſo ad
þeir kroſþeſtu han̄. Og han̄ hlaut ad bera ſin̄
eigen Kroſſ. Og j þui er þr geingu wt hittu
þeir einn Man̄ ſem þar giecͩ hia wt af Cire
enia / Simon ad Nafne ſem kom af Bonda
bygdem̄e/ſa ed var Fader þeirra Alexandri og
Ruffi/ hönum þreyngdu þeir til ſo ad hann
hlaut ad bera hn̄s Kroſſ/og þeir lögdu Kroſſ
en vppa han̄/ſo ad han̄ bære han̄ epter Jeſu.

Enn hönum fylgde epter mykell Folks
ſiölde og ſo Kuen̄a/þær ed grietu hn̄ og aum
kudu. Enn Jeſus ſnere ſier vid til þeirra og
ſagde/ Þier Dætur af Jeruſalem/ Grated
ecke yþer mier/hell dur grated yþer ydur ſialþu
og yþer Sonum ydar/þui ſiaed/ þeir Dagar
munu koma/a huörium þad ſeigiaſt mun/Sæl
er eru hinar Obyriur/og þeir Kuider ſem ecki

 haf

haſa fædt/og þau Brioſt ſem eck/haſa ſogett verid/ Þa munu þær taka til ad ſeigia Fiöllunum/ Hrynied yfer oſſ/og til Biargañа/Hylied oſſ. Þui fyrſt þeir giöra þetta vid hid blomgada Tried / huad mun þa ſkie vid hid þornada ?

Enn þar vrdu eirnen vt leidder tueir Spilluirkiar / þad ad þeir være med honum aftekner.

Og þeir leiddu hañ vt j þañ Stad ſem a Ebreſku kallaſt Golgatha / þad norrænaſt Hauſaſtadur. Og þeir gaafu hönum Edick edr Myrru i Vijne ad drecka/med Galle forbland/ad. Og þa ed hañ ſmackade þad villde hann ecke drecka. Og þeir kroſſfeſtu hñ j þeim Stad Golgatha/og tuo Spilluirkia med hönum/eiñ til hægre/og annañ til vinſtre Handar/eñ Jeſum i midied. Og ſu Ritningen vppfylldeſt ſem ſeiger/ Hañ er a medal Spilluirkiaña reiknadur. Og þad var ſu þridia Stund dags þa þeir kroſſfeſtu hann. Enn Jeſus ſagde/ Fader fyrergief þm þ / þt þeir vita ecke huad þeir giöra.

Enn Pilatus ſkrifade eina Yferſkript / þar jñe var ſkrifud Saken hans Dauda(huört ia ſkulld þeir gaafu hönum) Enn þar var ſo ſkrifad/ Jheſus af Nazareth Konungur Gydinga. þeſſa Yferſkript laaſu marger Gydingar/ þuiad ſa Stadur var nærre Borgeñe þared Jeſus var kroſſfeſtur/ Og þad var ſkrifad a Ebreſku Griſku og Latinu. Þa ſögdu Preſt

ahöfdingiar Gydinga/ til pilatum / Skrifa
þu ecke Konungr Gydinga/ helldur þad hañ
hafe sagt / Eg em Konungur Gydinga. Pil
atus suarade / Huad eg skrifade/ þad hefe eg
skrifad.

Enn Strijdsmeñerner þa ed þeir höfdu
krossfest Jesum toku þeir hans Klædnad og
lögdu a fiögra hluta skipte/einum sier huörium
Strijdsmanne sinn Hlut/ þar med eirnen Kyr-
telen. Enn Kyrtellenn sa var ei saumadur/
helldur fra ofanverdu allur prionadur. Þa
sögdu þeir sijn a mille /Skerum vier hann ei
j sundur/ hlutunst helldur vm huers ed hann
skal vera/ so ad Ritningenn vppfylldist/ sem
seiger / Þeir skiptu sier Klædum mijnum/ og
a mitt Fat þa lögdu þeir Hlutkeste. Og þeir
sætu þar og vardveittu hañ. Þetta hid sam-
þa giördu Strijdsmennerner/ enn Folked stod
og horfde ꝛc.

Enn þar stodu vid Krossenn hia Jesu
Moder hans og Moder syster hans / Mari
Hwsfru Cleophæ og Maria Magdaelna. Þa
ed Jhesus leit nu sijna Modur/og þañ Lære
suein standa þar hia/huörn hann elskade/seig
er hañ til sinnar Modur/ Kona/sia þu/ þa
er þinn Sonur. Þar epter seiger hann ti
Læresueinsins/ Sia þu þad er þijn Moder
Og j fra þeirre, Stundu tok sa Læresuein
hana til sijn.

Eñ þeir sem þar hia geingu löstudu han
og skoku Höfud sijn og sögdu / Sue/ Huer s
Dig. agiætleg

sgiætlega nidurbrytur þu Mustered og byggi
er þad a þremur Dǫgum vpp aptur/ Hialpa
nu sialþum þier/ Ettu Guds sonur þa stig þu
oþan aþ Krossenum. Lyka eirnen þa spott-
udu hn̄ Kieñemaña Hǫþdingiarner sijn a mille
med þeim Skriptlærdu og Aulldungonum
samt ǫllu Folke og sǫgdu/ Audrum Mǫñum
heþur hañ hialpad/og sialþum sier kañ hn̄ ecke
ad hialpa/ Sie hann Christur Jsraels Kon-
ungur sa hin̄ vtvalde Guds/þa hialpe hn̄ sialþ
um sier/og stijge oþan aþ Krossenum / so ad
vier siaum þad og truum hǫnum. Hann heþ
ur treyst Gude sa þrelse hañ nu/eþ ad hǫnum
so lijkar/ Þuiad hann heþur so sagt/ Eg em
Guds Sonur. Lyka so hæddu hañ og eirnen
Spilluirkiarner / þeir ed med hǫnum voru
krossfester. Eirnen þa hæddu hañ Strydsmeñ
erner/geingu ad hǫnum og þærdu hǫnum Edik
og sǫgdu/ Ertu Konungur Gydinga / þa
hialpa þu sialþum þier.

Enn annar aþ þeim Spilluirkium sem
heingder voru lastade hn̄ og sagde/ Eþ þu ert
Christur þa þrelsa þig og so eirnen ockur.
Þa suaradi hin̄ añar/ straffade hañ og sagde/
Og þu hrædest ecke Gud þu sem þo ert i samre
fordæmingu / Ad sǫñu þa skier ockur þetta
retteliga/ þui vid medtǫkū̄ huad ockrer Giǫr
ningar eru verder/eñ þesse heþur eckert vond
legt ad haþdst. Og hañ sagde til Jesu/ Herr
a/ minstu myn þa þu kiemr i Ryke þitt. Og
Jesus sagde til hans / Sañlega seige eg þier/
ad

ad þ Dag skalltu vera med mier i paradis.
Og epter hina siettu Stundu vrdu Myrk-
ur yfer allt Landed/til hiñar niundu Stun-
ar/og Solen miste sijna Birte/ og nær n-[illegible]
Stund kallade Jhesus med harre Raust / og
sagde/ Eli eli lama Sabachthani/ Pad þyd-
est so/ Gud miñ Gud miñ/ Huar fyrer hefur
þu yfergiefed mig? Enn nöckrer af þeim er
þar stodu/ þa ed þeir heyrdu þad sögdu þeir
Hann kallar a Eliam. Epter þad þa Jesus
vissе ad aller hluter voru fullkomnad-r/ vppa
þad ad Ritningenn vppfylldist / sagde hann/
Mig þyrster. Þa stod þar eitt Ker full[illegible]
Edik/ Og jafnsnart hliop einn af þeim þ[illegible]
ad/tok einn Njardarvött og fyllte hann vpp
med Edik og Jsop/og liet hann ofan a einn
Reyrlegg/ og bar hönum ad Munne / og gaf
hönum ad drecka og sagde med hinum ödrum/
Nu vel/latum sia huert Elias kieme ad taka
hann ofann . Þa ed Jhesus hafde nu þad
Ediked til syn teked/ Sagde hañ/ Þad er full
komnad. Og hañ kallade eñ eitt siñ med har-
re Raust og sagde/ Fader i þijnar Hendur fel
eg miñ Anda. Og þa ed hañ hafde þad sagt
hneygde hañ Höfuded og gaf vpp Andina.
Og sia þar/ad Tialldsed i Mustr-r nu r[illegible]
nade i sundur i tuo parta/fra ofan-verdu allt
nidur i giegnum/og Jörden skalf og Biörgen
klofnudu/og Grafer framliden̄a lukust vpp/
og marger Lijkamer Heilagra þeirra ed [illegible]
þu risu vpp og geingu vr Gröfum epter hans

Vppr-su

Vppriſu/ og komu i þa hinu hellögu Borg og birtuſt þar mörgum.

Enn ſa Höpudſmadurenn ſem þar ſtod hia jaþn giegnt hönum/og þeir ed hia hönū voru og vardueittu Jeſum/þa þeir ſau þad hann lieſt med ſlijku Kalle/og ſau Jardſkiallþtan / og huad þar ſkiede/vrdu þeir miög ottaſlegn er/og prijſudu Gud og ſögdu/ Sannlega heþur þeſſe Riettvijs Madur vered/og Gudz Son.
Og allt þad Folk er þar var hia og horþde a þetta/og ſem þad ſa huad þar ſkiede barde þad ſier a Brioſt og ſnere heim aptur.

Enn aller hans kuñingiar ſtodu langt j burt þra/og margar Konur þær hönum höþ du epter þylgt wr Galilea/og ſau allt þetta/ medal huörra var,Maria Magdalena/Maria hins miña Jacobs / og Joſephs Moder / og Salome Moder ſra zebedei Sona/ huöriar ed hönum höþdu epter þylgt og þionad þa ed hañ var i Galilea/ og margar adrar/ þær ed med hönū voru vppgeingnar til Jeruſalem.

Enn Gydingar/ aþ þui ad þad var Aþ þanga daguren/ſo ad Lijkamarner væru ecke a Kroſſenum vm Puottdagen / þuiad ſa ſame Puottdagur var mykell/ badu þeir Pilatum ad þeirra Bein yrde j ſundur broten og oþan teken. Þa komu Strijdſmeñerner / og brutu j ſundur Beinen þeſſ hins þyrſta / og ſo hins añars/ſem med hönum voru kroſſþeſter. Eñ ſem þeir komu til Jeſu/þa þeir ſau hañ var þegar laaten/brutu þeir ecke hans Beyn/helld

ur eiñ

ur eiñ af Stryds mǫñonum opnade hans Sydu med Spiote/ og jafnsnart rañ þar wt Blod og Vatn. Og sa þetta hefur sied hañ bar þar Vitne vm/og hans Vitnisburdur er sañur/og sa hiñ same veit þad hñ seiger satt/vppa þad þier trued eirnen. Þuiad þetta er skied so ad Ritningen vppfylldest/ Þier skulud ecke hans Bein j sundur briota. Og eñ aptur seiger ein ǫñur Ritning? Þeir munu sia þañ j huǫrn þe hafa stunged.

Þar epter a vm Kuǫlldid/med þui ad þ var sa Affangadaguriñ/huǫr ad er sa fyrre Þuottdagureñ/ kom Joseph af Arimathia/ vt af þeim Stad Gydingaña/ eiñ rijkur Mañ Edlaboren Raadherra/ eirnn godur fromur Mañ/ huǫr ad ecke hafde samþycktur orded þeirra Radagiǫrdum og breytne/ sa ed eirnen stundade epter Guds Rijke/þuiad hñ var Lærisueirn Jesu þo heimuglegur/ vt af hrædslu vid Gydingana/sa vogade þad/og gieck jñ til Pilatum/og bad hañ þad hñ mætte ofan taka Lijkaman Jesu. Enn Pilatus vndradest þad ad hann være þegar læten/ og kallade Hundradshǫfdingian til syn/ og spurde hann ad / huǫrt hañ være þegar andadur. Og sem hañ var þess vijs orden af Hǫfudsmañenum / gaf hañ Josep Lijkaman Jesu / og bifalade ad hañ skyllde hǫnum giefast. Og Josep hann keypte Lijnduka. Þar kom og eirnen Nicodemus sa ed ædur fyrre hafde a Nattarþele komed til Jesu/og færde samblandada Myrru

 vid

vid Aloen/nær hundrad punda. Pá toku þr Lijkaman Jesu sem ofan var tekin af Kross enum/og sueipudu hann j Lïereptc/og vöfdu hañ j Lyndukum med jlmande Smyrslum/ so sem ad sidur er Gydingaña til ad greptra.

Enn þar var j þeim Stad sem hañ vard krossfestur/eirn Jurtagardur /og j Gardenū ny Steinþro/su var Josephs/huórsa er hañ hafde vt hóggua lated j einum Steine / j huórsa eingen hafde eñ nóckurn tijma lagdur vered. Þangad lógdu þeir Jesum fyrer saker Affángadagsins Gydingaña/af þui ad Huott dags helgen/ vpp hofst/ og þad su Gróf var þar so nær/og velltu storum Steine ad Grafar muñanum/ og geingu j burt þadañ. Enn þar var Maria Magdalena / og Maria Josephs/þær settu sig jafngiegnt yfer fra Gróf eñe/ lijka eirnen adrar Konur/ þær ed Jhesu hófdu epter fylgt af Galilea/hugdu ad huar og huórnen hans Lijkame var nidur lagdur. Eñ þær snéru aptur/og bíuggu til Smyrslen og þad dyrlegt Salue / enn vm Huottdagen voru þær kyrrar epter Lógmalenu.

Hins annars dags sa ed epter fylger Affanga deigenum/komu Kiennemanna hófding iar og Pharisei a samt til Pilatū og sógdu/ Herra/ Vier hófum j Minne lagt/þad þesse Falsare sagde þa ed hann lifde/ Epter þria Daga mun eg vpp aptr rijsa. Þar fyrer skipa þu ad foruara Grófena/ allt til hins þridia Dags/ so ad hans Lærisueinar kome ecke og

ſtele hönum i burt/og ſeige Folkenu ad hñ ſte vpp aptur riſen / frä Daudum / og verde ſo hin ſydare Villan / argare hinne fyrre. Pi latus ſagde til þeirra/ Þar haфe þier vard halldſmennena. Fared burt og forvared ſem þier kunned. Enn þeir geingu i burt og forvörudu Gröfena/med Vardhalldſ mönunum og mörkutu Steinen.

Ender þeirrar Hiſtoriu/ vt äf þijnunne Herrans Chriſti.

Vppriſan og Vppſtigningen Drottins vors Jheſu Chriſti/epter fiorum Gudſpialla Mönum ſamanleſen.

Þa ed Þuottdaguren var liden./ keypte Maria Magdalena/og hin önur Maria ſem kalladeſt Jacobi og Salome og Johaña og adrar med þeim/ þær komnar voru med Jheſu af Galilea/dyrleg Smyrſl. Og buggu þau til/ſo ad þær kiæme/og ſmurde Jheſum/ þuiad vm Þuottdagen ſialfan voru þær kyrr ar /epter Lögmalenu.

Enn ad aptne þeſſ Þuottdagſins ./ huör ad hefſt ad morñe hins fyrſta Dagſins/ þrar Þuottdagaña miög ſnema/þa ed þar var enn dimdt komu þær til Grafareñar / og bæru

þau

þau Smyrslen ſem þær höfdu til bued.

Og ſia þu/ad þar ſkiede eirn͂ mykell Jard ſkialfte/þt Eingell Drottens kom af Himne gieck þar ad og vellte Steinenū fra Grafar munan͂ū/og ſetteſt þar vppa/ Og hn͂s Aſiana var ſo ſem Ellding/og hn͂s Klæde huijt ſem Snior. En͂ Vardhälldſmeñerner ſkielfduſt af hræſlu og vrdu ſo ſem være þeir dauder.

En͂ Konurnar þær ſögdu ſyn a mille/ Huör mū vellta fyrer oſſ Steinenū af Grafarmunā ū? Þui hn͂ var miög ſtor/Og þær litu þāgad og ſau Steiñen var burt velltr fra Gröfeñe. Og þær geingu jn͂ i Gröfena og fūdu ecke Lijk ãan Herrãs Jeſu/ Þa hliop Maria Magda- lena burt ad ſeigia þetta. Og þa ed Konur nar voru ſturande vm þetta/þad Lijkame Je ſu var þar ecke/ Sia þu/þa ſtodu þar tueir Meñ hia þeim j ſkijnande Klædum / Og þær vrdu hræddar / og fiellu fram̄ a ſyna Aſionu til Jardar. Þa ſögdu þeir til þeirra/ Huad leite þier hins Lifanda hia Daudum? Hann er hier ecke/ Vpp er hañ riſen. Minneſt a þad huad hañ ſagde ydur/þa ed hañ var eñ j Gal ilea/ſeigande/ Þad Manſins Sonur hlyte ad ſeliaſt j Syndugra hendur/ og kroſſfeſtur ad verda/ og a hinum þridia Deige vpp aptur ad rijſa. Og þær miñtuſt a hn͂s Ord/og gein gu i burt fra Gröfiñe / og kuñgiördu þetta þm ellefu/og ſo öllum hinū ödrum/ og ſögdu þetta Poſtulunum. Og þeirra Ord virteſt

þeim

þeim lijka sem være þad Sionhuerþingar/og trudu þeim ecke.

Og þa Maria Magdalena hleypur nu (sem sagt er) kiemur hun til Simonar Petri og til hins anars Lærsueinsins huörn ed Jesus elskade og seiger til þeirra/ Þeir haþa Herran burt teked vr Gröþene/og vier vitum ecke huar þeir haþa lagt han.

Þa gieck Petrus og sa annar Lærsueirn vt / og kom til Graþarennar. Enn þau tuo hlupu samsyda. Og sa anar Lærsueirn hliop fram vndan vakrara enn Petur/ og kom þyrst ur til Graþarennar/ giægdist þar jnn/ og sa Lijnlökinn lögd þar/ en þo stie hann þar eige jnn. Þa kiemur Simon Petrus epter hönum/ og stigur jn j Gröþena/og sier Lijnlöken lögd þar/og þan sueita Duken sem vaþen var vm Höþuded a Jhesu / ei lagdan hia Lijnlökunum/helldur sierdeiles til saman vaþen i einum ödrū stad. Þa stie einnen sa anar Lærsueirn þangad jnn/sa ed þyrre kom til Graþarinar/ sa þetta og trude þui/þuiad þeir kunu þa enn ecke Ritningena/þad hū hlyte aþ Dauda vpp aptur ad ryſa. Þa geingu þeir Lærsueinar ner til samans burt aptur/og Petur han vnd radest huörneu ad þetta bor.

Enn Maria stod vid Gröþena og griet þar vte þyrer/ sem hū griet nu/giægdist hun jnn i Gröþena / og sier tuo Eingla j huijtum Klædum / sitiande þar/ einn til Hauþda enn anan til Fota/ þar sem þeir höþdu lagt Lyk-

kamān Jhesū. Og þeir sǫgdu til hennar/ Kona/huad grætur þu? Hun seiger til þeirra/ Þeir haþa minn Herra i burt teked/ og eg veit ecke huar ed þeir haþa lagt hann. Og sem hun sagde þetta/sneresst hun vid og sa Jesum standa/og veit ecke ad þad er Jesus. Jhesus sagde til hennar/ Kona/huad grætur þu / ad huörium leitar þu? Hun þeinkte/ad þad mun de vera Grasgardsvǫrduren/og sagde til hans/ Herra/ef þu heþur bored hann j burt/ þa seig þu mier huar þu heþur lagt hann/ þa vil eg haþa hann þadann. Jhesus sagde til hennar / Maria. Þa sneresst hun vid og sagde til hans. Rabbom/þad kallast Meistare. Jesus sagde til hennar/ Snert þu mig eii/ þuiad eg em ecke enn vpp stigen til mijns Fǫdurs/ Far þu helld ur i burt til Brædra minna og seig þeim/ad eg fare vpp til mijns Fǫdurs/og til ydars Fǫdurs/til mijns Guds og til ydars Guds.

Þetta er su Maria Magdalena fra huǫrre ed Jesus hafde vt reked sio Dioƒla/ huǫrre hann og byrtest fyrst af ǫllum/þa hann var vpprisenn/miǫg snemma a hinum fyrsta Deige Þuottdaganna. Og hun for burt og kunngiǫrde þetta þeim sem med hǫnum vǫru sem þar hǫrmudu og grietu/ þad hun hefde sied Herran/og þad hann hefde slijkt sagt til hennar. Og þeir sǫmu þa er þeir heyrdu þad ad hann lifde og være siedur af henne / trudu þeir þui ecke.

Enn Konurnar stigu inn j Grǫfena/og

sau

ſau eitt Vngmeñe ſitia til hægre Handar/klæd dan ſidre Slyppu huijtre/ Og þær vrdu Felltt urs fullar/ Enn þad var Eingell Drottins. Og hañ ſagde til þeirra/ Otteſt ecke / eg veit ad þier leited ad hinum kroſſfeſta Jheſu af Nazareth/ Ei er hañ hier/hañ er vppriſen/ſo ſem hañ hefur ſagt/ komed hingad og ſiaid þann Staden/ huar ed þeir hafa lagt Herra an/og ganged ſnarlega j burt/og ſeiged þetta hans Læreſueinum og Petre/þad hañ ſie vppriſen fra Daudum/og ſiaid/ hañ mun ganga fyrer ydur j Galileam/ þar munu þier ſia hñ ſo ſem hañ hefur ſagt ydur/ ſiaed ad eg ſagda ydur þetta.

Og þær geingu med flyte burt fra Grofinne medr Otta og Fögnude myklum/ og hlupu ſo ad þær kungiördu þetta hans Læreſueinum/ Og ſiadu/þa mætte þm Jeſus og ſagde/ Vered ſælar. Og þær geingu ad hönum/ og hielldu vm hans Fætur/og krupu nidur fyrer hönum. Þa ſagde Jeſus til þeirra / Otteſt ecke / fared burt og kungiöred þetta mijnum Brædrum/ad þeir gange j Galileam / og þar ſkulu þeir ſia mig. Enn þa ed þær geingu j burt/ ſia þu/ þa komu nockrer vt af Vardhallds mönnunum j Borgena/og kunngiördu Kieñemaña höfdingonum allt huad þar hafde til bored. Og þeir komu til ſamans med Aulldungunum/og hielldu eina Radſtefnu/ og gafu ſtrijds Mönonum noga peninga/ og ſögdu/ Seiged þad hans Læreſueinar komu

om Nottena og stalu honum i burt / a medan vier suafum. Og ep þad kan vt ad berast þyr er Landsdomaranum þa skulum vier telia vm þyrer honum / og þui til vegar koma ad þier sleud grandalauser. Og þeir toku penningana / og giórdu so sem þeim var kient. Og flyiur Ordromur er vijdfrægur orden a medal Gydinganna / allt til þessa Dags.

Og sia þu / ad tueir aþ þeim geingu þan sama Dag burt i eitt Kauptun þad var fra Jerusalem nær sextyge Skeida / þad hiet Emaus. Og þeir tóludu syn a mille vm allt huad ed þar haþde vid bored. Og þad skiede so þa ed þeir tóludu vm þetta og spurdust a syn a millum / ad Jesus nalægde sig til þeirra og gieck iþanþramt þeim. Enn þeirra Augu voru so halldenn ad þeir þeckttu han ecke / þuiad i einne annare Myndermynd þa birtest hñ þeim.

Enn han sagde til þeirra / Huórlar Ordrædur eru þad sem þid hóndled reikande yckar a mille / og erud so hryggner aþ? Þa suarade einn Cleophas ad Naþne / og sagde til hñs / Ertu alleina so okunnugur til Jerusalem ad þu veist ecke huad þar inne skied er a þessum Dógum? Og han sagde til þeirra / Huad þa? En þeir sógdu til hans / þad / aþ Jesu hinum Nadverska / sa ed var Spadoms Madur mattugur i Verkum og Ordum þyrer Gude og óllu Folke / huórsu þeir yorer Kennimenn og Hofdingiar haþa oþurselt han i Fordæming Daudans og krossfest han / Enn vier von-

udum

ætum hann munde endurleysa Israel/ Og nu fram yfer allt þetta er j Dag sa hinn þridie Dagur/ er slijkt skiede/ So hafa eirnen skielft oss nockrar Konur vt af oss til/ þær ed mióg snemma voru hia Grófenne/ og hafa ecke funded hans Lijkama/ komu sijdan og sógdu sig sied hafa Engla sioner/ þeir ed sógdu hann lifa/ Og nockrer vt af oss geingu burt til Grafar-ennar/ og fundu einnen lyka sem þad Konurnar sógdu/ enn hann fundu þeir ecki.

Og hann sagde til þeirra/ O þier Heimsku fuller og tregier i Hiarta til ad trua óllu þui/ þad Spamennerner hafa sagt/ Hlaut Christur ecke slijkt ad lyda/ og inngangа so i syna Dyrd? Og hann tok til fra Moyse og óllum Spamónnunum/ og lagde vt fyrer þeim allar þær Ritningar sem af hónum voru.

Og þeir tóku ad nalægiast þad Kauptun ed þar þeir geingu til. Hann liet þa sem vill-de hann leingra ganga. Og þeir neyddu hann og sógdu/ Blyf hia oss/ þuiad Kuølda tekr og Dagenn lydur. Og hann gieck inn og bleif hia þeim. Og þad skiede þa hann sat med þeim til Bordsins/ ad hann tok Braudet blessade þad og braut og riette ad þeim. Þa upplukust þeirra Augu/ so ad þeir þeckttu hann. Og hann hvarf fra þeirra Augsyn. Og þeir sógdu syn a mille/ Brann ecke vort Hiarta i ockur/ þa er hann talade vid ockur a Veigenum/ og opnade fyrer ockur Ritningarnar. Og þeir stodu vpp a þeirre sómu Stundu/ Og sneru aptur til

Jerusalem/og fundu þa ellefu til samans saf-
nada og þa sem hia þeim voru / huörier ad
sögdu/ ad Drottenn være sannarlega vpp aptur
risenn/og hefde birst Simoni. Og þeir tiadu
þeim huad skied hafde a veigenū/ og huorneñ
þeir höfdu þeckt hañ j þui hañ braut Braud-
ed. Og þeim trudu þeir ecke helldur, Enn
þad var ad Kuellde þess sama Þuottdagsins/
og Dyrnar voru aptur lucktar/ þar ed Lære-
sueinarner voru til samans komner fyrer
hrædslu saker/vid Gydingana.

Enn þa ed þeir voru ad seigia þar vt af-
kom Jesus sialfur og stod þar i midted/og sag-
de til þeirra/ Fridur sie med ydur/og avijtade
þeirra vantru og Hiartans hardwd/þad þeir
hiöfdu ecke truad þeim sem hann höfdu sied vpp
aptur risenn. Enn þeir ottuduft og vrdu hrædd-
er vid / þui þeir meintu þad þeir mundu sia
Anda nöckurn.

Og hañ sagde til þeirra/ Þui eru þier so
ottaslegner? Og huar fyrer kiemur þuilijkur
Þanke i ydar Hiörtu? Siaed mynar Hendur
og mynar Fætur ad eg em hñ sialfr / þreifed
a u mier/og skoded/þuiad eirnn Ande hefur ecke
Hold nie Bein/ So sem þier siaed ad eg hefe.
Og þa hañ sagde þetta/synde hañ þeim Hend-
ur og Fætur. Og þa vrdu Lærefueinarner
gladder vid ad þeir sau Herran.

Og er þeir trudu þa eñ eige fyrer Fagn-
adar saker/vndrande þetta/sagde hñ til þerra
Hafe þier hier nöckud til Matar? Og þeir
sögdu

sögdu fyrer hān eitt Styckie af steiktum Fiske og Hunangs seim. Og hann tok þad og at fyrer þeirra Augsyn.

Enn hañ sagde til þeirra/ Þetta eru þau Ord sem eg sagda til ydar þa ad eg var hiaa ydur/ Þuiad þad hlaut allt fullkomnad ad verda/ huad af mier skrifad er j Moisis Lögmaale og Spamanna Bokum og j Psalmum. Þa opnade hann þeirra skilnings Sinne / so ad þeir forstodu Ritningarnar / og sagde til þeirra/ So er þad skrifad/ og so hlaut Christur ad lijda / og a þridia Deige vpp aptur ad rijsa fra Daudum / og predika lata j sinu Nafne Idran og fyrergiefnig Syndanna a mal allra Þioda/ vpphefiande til Jerusalem. Enn þier erud Vottar alls þessa, Og hā sagde enn til þeirra j annad sinn/ Fridur sie med ydur / Lijka so sem ad Faderen hefur sent mig so sende eg ydur/ Og þa ed hann sagde þetta blies hann a þa og sagde til þeirra/ Medtaked Heilagan Anda/ Huerium þier fyrergiefed Synderna þa eru þær fyrergiefnar/ og huerium þier aptur hallded þær/ þa eru þær þeim aptur halldnar.

Thomas einn af þeim tolf sa ed kallađ er tuibure/ var ecke hia þeim þa Jesus kom/ Þa sögdu hiner adrer Læresueinarner til hans/ vier höfum sied Herran. Enn hann sagde til þeirra/ Nema ad eg sie þad eg siae naglaförin j hans Höndum/ og eg lāte mijna Fingur j Naglaforen / og eg legge mijna Hönd j hans

Sydu/þa true eg ecke.

Og atta Dégum þar epter vôru hans Lærefueinar eñ aptur þar jnne og Tomas medur þeim. Þa kom Jesus ad lyktum Dyr-um/ stod i midet ag sagde/ Fridur sie med yd-ur. Þar epter a seiger hann til Tomasar / Riettu þinn Fingur hingad og sia þu mynar Hendur/ og riett þyna Hönd hingad og legg hana i mijna Sydu / og vert ecke vantruadur helldur truadur. Tomas suarade og sagde til hons/ Drotteñ miñ og Gud minn. Jesus sagde til hans / Aþ þui þad þu hefur sied mig Thoma/ þa truer þu/ Sæler eru þeir sem ecke sia og trua þo.

Epter þad þa openberade sig Jesus eñ aptur vid Siaþar hafed Tiberiadis. Eñ hañ openberade sig so / ad þar voru til samans Simon Petrus og Tomas/ sa ed kalladest Tui-bure/og Nathanael vt aþ Cana i Galilea/ og Syner Zebedei og tueir adrer aþ hans Lære-sueinum. Simon Petrus seiger til þeirra / Eg vil fara ad fiska / þeir sögdu til hans / Vier villium og fara med þier. Þeir geingu vt og stigu jaþnsnart a Skip/og a þ..irre sömu Nottu feingu þeir eckert. Eñ ad Morne kom-num stod Jesus i Siaþarströnñe/ Eñ Lærer sueinerner vissu ecke ad þad var Jesus / þa sagde Jesus til þeirra/ Börn/hafe þier eckert til Matar? Þeir suörudu hönum/ Ecke neitt. Eñ hañ sagde til þeirra/ Kasted vt Netinu til hægre Handar/ vid Skiped/ þa munu þier finn-

finna nockud. Þa köstudu þeir þui vt/og gatu
ei dreiged fyrer fiölda saker Fiskanna.

Þa sagde sa Lærisueirnen sem Jesus hñ
elskade til Peturs/ Herrann er þad. Þa Si-
mon Petrus heyrde þad ad Herrann være k/
vafde hañ Skyrtuñe vm sig/ þui hañ var nak-
en/ og fleygde sier vt a Sioen. Eñ hiner ad-
rer Lærisueinarner komu a Skipe/ þuiad þe
voru ecke langt fra Lande/ so nær sem tuo
hundrud Alna/og drogu Neted med Fiskum.
Og sem þeir stigu a Land/sau þeir Elldsglæd
ur og Fisk þar yfirlagdan og Braud. Jesus
sagde til þeirra/færed hingad af þeim Fisk-
um sem þier hafed nu feinged. Simon Pet-
rus stie vpp/og dro Neted ad Lande fullt af
storū Fiskū/Hundrad þryr og fimtiger/ Og
þott ad þeir være so marger/ þa rifnade þa
ecke Neted i sundur. Jesus seiger til þeirra/
Komed og hölldum Maltyd. Eñ eingen af
Lærisueinunū þorde ad spyria hañ ad/ huör
ert þu/þuiad þeir vissu ad þad var Herrann.
Þa kom Jesus og tok Braudeð/ og gaf þeim
þad/so lyka og einnen Fiskenn. Þetta er nu hid
þridia sinn/ þad Jesus openberade sig synum
Lærisueinum/ epter þad hañ var vpprisenn
fra Daudum.

Þa ed þeir höfdu nu Matar neytt/seig-
er Jesus til Simonar Petrus/ Simon Jon-
as son/ elskar þu mig? Hann sagde: [illegible]
Ja Herra/þu veist ad eg elska þig. Hañ [illegible]
þa til hans/ Fæd þu Saude myna. [illegible]

 [illegible]

hañ eñ annad sinn til hans/ Simon Jonas Son elskar þu mig. Hann sagde hönum/ Ja Herra/ þu veist þad ad eg elska þig. Hañ seiger þa til hans/ Fæd þu Saude myna. Hann seiger þa i þridia sinn til hans/ Simon Jonas Son/ elskar þu mig? Petur hrygdest vid þ ad hañ sagde i þridia sinn til hans elskar þu mig? Og sagde til hans/ Herra/ þu veist alla hlute/ þu veist og ad eg elska þig. Jesus seiger til hans/ Fæd þu Saude myna.

Sannlega sannlega seige eg þier / þa þu varst yngre/ gyrter þu þig sialfur / og gieckst huert þu villder/ Eñ nær þu tekur ad elldast munntu þyna Hendur vtbreida/ og eiñ annar mun þa gyrda þig/ og þangad leida huert þu villt ecke. Enn þetta sagde hañ/ til teiknande med huorium Dauda ed hañ munde Gud prijsa. Enn þa ed hañ hafde þetta sagt/ seiger hañ til hans/ Fylg þu mier epter. Eñ Petur snere sier vid og leit þañ Læresuein epterfylgiande huörn Jesus elskade/ sa ed vm Kuölldmaltijd eina hafde a hans Brioste liged og sagt/ Herra / huör er sa ed þig suikur? Þa Petur leit nu þeñañ/ seiger hañ til Jesu/ Herra/ enn huad skal þesse? Jesus seiger til häs/ þo eg vilie hañ blyfe/ þangad til ad eg kiem/ huad vardar þig vm þad? Fylg þu mier epter. Þa gieck su Ordræda vt a medal Brædrañа/ þesse Lærisueinn deyr ecke. Og Jesus sagde ecke til hans/ Hañ deyr ecke/ helldur/ þo eg vilie hañ blyfe þangad til eg kiem/ huad vardar þig vm þad?

þad? Þesse er sa Læresueinn sem vm þessa hlute ber Vitne/og þetta hefur skrifad / og vier vitum ad hans Vitnisburdur er sannur.

Enn þeir ellefu Læresueinar geingu burt j Galileam/vppa eitt Fiall/þar ed Jesus haf-de fyrer skipad/og þar vard hann siedur/meir enn af fim̄ hundrud Brædra j senn/af huørium̄ ad marger lifa enn nu/en̄ sumer eru sofnader. Og þa þeir sau han̄/kniekrupu þeir fyrer hönum/en̄ sumer voru efablandner. Og Jhesus gieck til þeirra/talade vid þa og sagde/ Mier er giefed allt Valld a Himnum og a Jördu/ þar fyrer ganged vt vm allan Heimen/ og prediked Euangelium allre Skiepnu/ og kienn-ed öllum Þiodum/og skijred þær j Nafne Föd-ur og Sonar og Heilags Anda. Og kienned þeim ad vardueita allt huad eg hefe bifalad ydur/ Huör hann truer og verdur skijrdur sa mun holpen verda /enn huör han̄ truer ecke sa mun fordæmdur verda.

Enn Teiknen sem þeim munu fylgia ed trua eru þesse/ ad i mijnu Nafne munu þeir Diöfla vtreka/ nyar Tungur tala/Höggorma vpptaka/og þo þeir drecke nöckud banuænlegt mun þad ecke skada þa/yfer hina Siuku mun þeir Hendur leggia og þa mun þeim batna. Og sagd/ Eg er hia ydur alla Daga/allt til Heimsins enda.

Adur enn hann var nu vpp numen til Himens burt fra þeirra Augum Actor: 1. Luc: 24. Cap: Tiade han̄ sig lifanda sijn-

 um

um Postulum/ epter Pijst sijna/ og pad sama
pyrer marghattadar audsyningar/ og liet pa
sia sig vm fióruttiie Daga / og talade pyrer
heim vt ap Guds Rike/vpplukande pyrer him
peirra skilnings Sinne suo ad peir porstodu
Ritningena. Og sem hann hapde pa saman
kallad/baud hañ peim/ad peir pære eige vt ap
Jerusalem/helldur ad peir skylldu epter bijda
Fyrerheite Födursins/og sagde/ Siaed eg mun
senda yrer ydur pad Fyrerheit mijns Födurs/
sem pier hafed ap mier heyrt/ Enn pier skul
ed blijpa i Borgeñe Jerusalem/ pangad til ad
pier verded iklædder med Krapte vt ap Hæd/
um. Puiad Johañes hañ skijrde med Vatne/
enn pier skulud med Heilögum Anda skyrder
verda/ecke langt epter pessa Daga.

Enn peir sem par voru til samans kom
ner spurdu hañ ad og sögdu / Herra/ villtu a
pessum tijma vpp aptur rietta Israels Rijke?
Enn hann sagde til peirra/ pad heyrer ydur
eige/ ad vita Stunder edur puncta Tijmaña/
huöria ed Faderen hefur sett i sinne Magt/
helldur munu pier ödlast Krapt Heilags Anda
sa sem yfer ydur mun koma/ og pier munud
mijner Vottar vera til Jerusalem/ og i öllu
Judea og Samaria/og allt til hins ysta Jarð
ar enda.

Enn hañ leidde pa vt allt til Bethani
am/og hoff vpp sijnar Hendur og blessade pa.
Og pad skiede pa ed hañ blessade yfer pa/ept
er pad hañ hapde nu nöglega til peirra talad/
epter

epter sijna Vpprisu/veik hann fra þeim/og vard
vppnumen til Himens/hm asiaondum / og ein
Sky tok hann vpp fra þeirra Augsyn. Og sem
þeir horfdu vpp epter hönum til Himens
farenda / Sia þu / þa stodu hia þeim tveir
Men j hvitum Klædum / huorier ed sögdu /
Þier Men af Galilea/huar til stande þier og
horfed vpp i Himenenn? Þesse Jesus sem vpp
numen er fra ydur til Himens/mun koma lijka
sem þier sied hann til Himens vpp fara.

Enn þeir tilbádu hann/og sneru aptur til
Jerusalem/med myklum fagnade/af Fiallenu
sem kalladest Oliueti/huört ad nærre er Jeru
salem /og liggur þar eina Þuottdags gongu
burt fra. Og sem þeir komu þar inn / stigu
þeir vppa þann Sal huar ed vaner voru ad
vera Petur og Jacobus/Johannes og Andre
as/ Philippus / Thomas / Bartholomeus og
Mattheus/ Jacobus Alphei son og Simon
Zelotes / og Judas Jacobi Broder. Þesser
aller voru jafnan til samans med einu sam
hellde j Bæn og akalle/a samt med Kuinnon
og Maria Modur Jesu og hans Brædrum/
og voru alla tyma i Musterenu / lofudu og
prijsudu Gud.

Og a þeim Dögum/stod Petur vpp a med
al Lærisueinanna/og sagde, (Enn Flockur hier
Manna er þar voru til samans komner/voru
nær tuttugu og hundrad) Þier Men og Bræd
ur/ Þeirre Ritningu byriade vpp ad vpfyllast
huöria ed andur hafde fyrer sagt hinn heilage

Ande fyrer Munn Dauids/ vt af Judas/ sa ed var þeirra leidtoge sem Jesum höndludu/ þuiat hañ var talen medur oss/ og hönū haffde hlotnest Hlutdeilld þessa vors Embættis/ Hann hefur og jnntaked þañ Akureñ fyrer þad ranglætes Verdkaup/ og hefur heingt sialfan sig vpp/ og er j midiu sundur j tuo hlute brosten og hefur öllum sijnum Jnnyflum vt hleypt/ og þad sama er kunnugt orded öllum þeim er til Jerusalem byggia/ so ad sa same Akur verdur a þeirra Tungu kallatur Hakeldama/ þad er blods Akur.

Þuiad so er skrifad j Psalmabokeñe/ Hūs Setur skal i eyde verda / ad ei se sa neirn sem þar jñne bygge/ og hans Byskupsdom medtake eiñ annar. Þar fyrer hæfer þad / ad eiñ vt af þeim Mönnum sem alla tijma hafa hia oss verit/ fra þui ed Jhesus tok ad ganga vt og jnn vor a mille/ j fra Skyrn Johaññis allt til þess Dags ed hañ var vpp numen fra oss/ ad einn af þeim verde Vottur hans Vpprisu medur oss.

Og þeir settu til tuo/ Joseph þañ er hiet Barsabas ad Vidurnefne/ Just. Og Matthiam/ bädust fyrer og sögdu/ Drotten/ þu sem kant allra Mañā Hiortu / syn oss huörn þu hefur vtualed af þessū tueimur/ so ad hañ medtake þē Þionustu og postulegt Embætte/ j fra huörju ed Judas er fra fallen/ Þad hañ fære þangat j sinn Stad. Og þeir lögdu Hlute yfer þa/ og Hluturen fiell yfer Mattheum/

og hañ

og hann var reiknadur til tölu þeirra ellefu postula.

Og þa ed fullkommnuð Hvijtasunnudag var / voru þeir aller med einum Huga j þeim sama Stad / Og þar skiede skyndelega eit Hliod af Himne / lijka sem mykels tilkomande Vindar / og uppfyllde allt Hwsed þar þeir satu j . Og a þeim syndust sundurgreinanleger Tungur so sem ad være þær Gloande. Og hann sette sig yfer sierhuørn þeirra / so þeir urdu aller fuller af Heilögum Anda / og toku til ad priedika med annarlegum Tungumaal um / epter þui sem Heilagur Ande gaf þeim til ut ad tala. (Les huad þar meira stendur / Actor. 2.)

Enn þeir geingu ut / prediktudu j öllum stad um / Drottne samverkanda / og Ordeð styrkiande medur epter fylgiande Teiknum.

Foreydsla og Nidurbrot Borgarennar / Jerusalem.

Enn þa sa tijme tok ad nalægiast / ad Gud Himneskur villde gange hart yfer Jerusalem og allt Gydinga Folk / sinna eilijflega heyndar Reide / etc. ... þui sem Spamenner og Herran Christus hafa þar ... sagt þeim fyrer / og kunngiört ... Og nu

Ognan byrer laungu/ Sie/ þa haþa þesse epter erþylgiande Teiknen geinged vndan aduer þroman til.

Af Himnenum sast eitt heillt Aar vm kring ein Cometa/ jafn gieingt Borgene/ þann ed huer Madur matte vel sia/ so ad lijta sem eitt tuij eggiad Suerd være.

Item / skamt eitt byrer þa sætu Brauds daga/ a þeim attunda Deige Aprilis Manad ar/ nærre hinne niundu Stund / vm Nottena/ hepur v.d Haalltared j Mustérenu til Jerusalem/ birst eitt skiært Ljosbranda/ skijnanda Ljos/ bad huör Madur þeinkte ad þad være bjartur Dagur.

Item/ ein stor mykel og sterk kopar Hurd/ jnn j Musterenu/ þar ed tuttugu Menn vrdu a ad taka/ nær ed þeir villdu hana lata vpp luka/ huör ed bundrud var med storum Lasum og sterkum Jarngöddum/ hepur nær hinne siettu Stundu vm Nottena ap sialpre sier til vpp lokest.

Item/ þann xvij. Dag Junij saust j Lopt enu og Skyonum j storum ættum a Himnenum/ Vagnar/ Skeiþa/ og so sem eina ohinmyktra Fylking / vt af rydande Herinönnum og Strijds þoike/ sgga til saman i Skyonum/ og sydan slaste med myklum Gny og Vopna brake/ Ope og kalle/ vm Nottena.

Item/ þyrer sialþan Hugtasunnudag/ þa Prestarner haþa vilad tilreida hid jnnra j Musterinu/ þad sinn til Hatijdardagsins heyrde ... Pa haþa ...

þa hafa þeir heyrt miked Skialldur og Ot-
læte/ Og þar epter a eina Raust / huør ad so
hefur hropad / R..tum oss fara j burt hieden
an. Þo ad sumer seige/ ad þetta hafe skied a
þeim Tyma/ þa ed Christur var pyndur/ j þui
ed Tiallded Musteresins j sundur rifnade.

Item/ þar hafde og sa Madur vered sem
hiet Jesus Anani eins otyginns Mans son/
sa hinn same/ sem hann var nu komen til Jeru
salem vm Tialldbudar Hatydena / þa hefur
hann vt af einum sierlegum næsta akaflegum
Anda/ þann hareyst æpt og kallad / Eitt
Kall wr Austre / Eitt Kall wr vestre/ Eitt
Hygdar hliod wr fiorum attum Vindanna/
Eitt Oop og kall yfer alla Jerusalem/ Yfer
sialft Musterid/ Eitt aumlegt Oop bæde yfer
Brwdena og Brwdgumann/ Eitt Oop og eym
dar kueinan yfer allan Lyd. Og þetta sama
grætelega eymdar Oop/ framde hann einatt
bæde Daga og Nætur / og hliop so sem einn
annar sinnulaus Madur/ vm kring j Borgenne.
Og þott ad nockrer þeir ed ecke giarnan heyr
du þesse Ord/ so sem eina vonda Forspa yfer
Borgena/ refsudu hønum fyrer þetta og hwd
strycku hann med Suipum og Reyrum/ þa liet
hann þo ecke ad helldur af slyku. Og sem þeir
hofdu nu þennan Mann fyrer Landsdomaran/
huørn ed Romuerjar hofdu þar innsettann/
sa hinn same liet og einnin hwdstryka hann/
pusta og berja/ so ad blæde hefur. Enn med
øngud Orde þa hefur hann sier huørke Vægdar

Bie

nie Kynnar bered. Og allt a medañ þeir leimi
du hañ og bördu/ þa gret hñ. huórke nie luei
nade/ helldur kalladi hañ j sifellu med harre
Raust so sigiande/ Vei/ Vei / Vei/sie þier þu
hin auma Jerusalem. og Albinus sa ed
Landsdomaren var/hefur halided hañ fyrer
einn Skipting og sinnulausan Mañ. En þisse
hinn same Madur hefr slö sampöst Aar/huert
epter annad/eij myked Sidblande átt v d ad
ra Meñ/helldur rafad og reikad einn saman
Thia sem sa Madur sem eitthuad sierlegt héfr
j sinne/eliegar sa ed nöckud nyrt villde vpp-
kvetta. Og alla Tyma hefur hañ lated þesse
Ord af sier heyrast/ vei/ vei/ vei sie þier. O
þu hin auma Jerusalem. Eg vt af sodden
Ofe og Laile vard hoñ ecke modur. Og þa
ed Borgen vard nu vmkringd/ af þeim Rom-
verium/ hefur hann med jafnade rafad vm-
kring/vppa Murveggiunum/ og þañen kallad
Vei sie yfer Borgeñe/ vei sie yfer Musterenu/
vei yfer öllu Gydinga Folke. Og ad sydustu
þa hefur hañ auken eitt sinn lagt þesse ovan-
nieg Ord þar til/ Vei sie eirnen mier Vesölū.
Og j þui hinu sama sinne sem hañ talade þsse
Ord / var hann oforvarandis hæfdur vt af
einn Sleyte ovitandà. Þesse og önnur stor
bysn og furduleg Vndur / geingu ædur fram
an til/ fyrr eñ þad Borgen Jerusalem var-
alein broten.

Nu

Nu vilium vier vt af sialfre Tor eydslūñe/og nidurbrote Borgareñ er seigia hid styrsta vier kuñum.

Þa Gydingarner hófdu nu (epter þui sem Heilage Stephanus seiger) so sem samner Suikarar og Mordingiar / hiñ Riettlata og Meinlausa Christum Jhesum af Lijfe teked. Upp fra þui er þeir so giórdu/ þa hefur þad yfer allt Gydinga Land og Jsraels Rÿke/ j allskyns Stiettum elnad/ og vid vesnanda. Byskuparner sialfer tóku til ad vetka hinum ódrum Prestunum allmeigin yfer gang. Og a millum þeirra hinna annara Magtar mañá sem i Stadnum voru/ þar var allskyns hatur og Fiandskapur / so ad aller Luter horfdust til Sundurþyckiu j Rÿkes stiornēñe. Og þad liet so. ad siast sem ad være þar ein ogurleg vmskipting og Fortydsla Rÿkesens fyrer Hondum. Vt af slijku Sundurþycke og Hatre Valldsmañaña er þeir hófdu sijn a millum/ kueikteft vpp Flocka drátter og allskyns misgreiningar Foreystur og Jlþyde. Einnen lyka þa hofst þar vpp allshattar Ogiæfa bæde hid jnnra j Borgeñe Jerusalem. og so lyka vtan Stadar / tokst vpp mykid Ran / Mañdrap og Gripdeilder /og aller hluter skickudu sier þar til / ad bæde sa hinn Andlega og Verulldlega Rÿkes stiornen/ hefde sins/ ætte þa snarlega ad forganga.

Aller

Huor fyrer þad skede so eirnin/ ad Keis
aren Nero skickade Cestum Florum j. Gydin/
galand. Og sem hann var nu miög bystur og
næsta hardradur vid Gydin/ga i öllum hlut
um/fremmande sinn Motþroa/ Ohlutuende /
og Kyrlæte / Þar fyrer þa hafa Gydingar
ner fuipt hañ Valldenu / og j burt Jagad.
Og sem hañ bardest vid þa/ miste hañ vel fim
Þusunder maña / vt af synu Lide. Þannen
þa ædru nu og olmudust Gydingarner fyrer
Guds til skickan/so ad þeir settu sig einen vpp
a mote Romuerium og fiellu fra þeim. Enn
sem Keisaren Nero fornam þad/ skickade hañ
Flauium Vespatianum med einum hans Syne
Tito jnn i Syriam..

Og þad var j þann tijma ordþleyke vm
alla Austur alfu (so sem Tranquillus/ hañ
skrifar)og eitt almenings Rykte/ þad a þeim
Dögum munde koma þeir nöckrer vt af Ju
dea/ sem næsta mykler og miög Megtuger
skylldu verda j öllum Heime. Og þo ad þetta
fullnadest nu a þui hinu Andlega Rykenu
Christi/þañ tijd ed Nafn vors Herra Jhesu
Christi(huör ed fæddur er vt af Gydinga
Kyne) Vard nu fyrer Predikan Heilags E
uangelij/ myklad og vt breitt vm allan Heim
en/ Þa hafa þeir sumer vnder staded þetta
vt af þeim tueimur Vespatiano og hans syne
Tito. Enn Gydingarner þyddu þessa Prog
nosticon / (edur Forspa) vppa sig. Og nu
[illegible] ad þeim höfdu luckast nöckrar Orustur j
mote

Móte sijnum Óvinum/urdu þeir vid þad dreissugier og drambsamer/reliande sier þria Hers Höfdingia/þeir ed so hietu/ Nigrum/ Peraitã Silam af Babilonia / og Johañem Esseum. Og þeir herittdu med allre Mágt vppa Borg sem nærnest Ascalon / so ad þeir misstu þar j tueimur Orustum tuo sijna hers Höfdingia/ og so nær sem tuttugu Þusunder Maña.

Enn epter allt þetta þa dró Vespatianus wt af Keisarons tilskipan j Galileam/sem var eitt Land fullt Folks/þad sama foreydde hañ og vtarmade/ Og þar vard nalega eing en endning a Mañdrapum/ Ræne/Gripdeilldum/og Elldsbrenum. Eitt siñ þa vrdu þar j Hel slegnar otal þusunder Gydinga/ Fim þusunder vngra Kalla/ ad auke Konur og Börn/ og annad alþydu Folk/ huad ofteliansegt var/ so ad Strijds folked hefur huørke vægt þar vngum Mañe nie gömlum / og ecke eirnen þeim Konum sem oliettar voru/og eij helldur Vngbörnum j Vögguñe. Sex þusunder vngra Karla hefur Vespatianus eitt sinn skickad i Achaia/til Jsthimo/so sem fyrer ad Vaa Vinumenn/ad grafa þar vpp Vatsgrafer og Dyke. Þriatigi þusunder vnger Strijds meñ af Gydingum voru j þañ tyma eitt sinn selder fyrer eiginlega Þræla. Fim þusunder hlupu sialfer vt af Aurvalnan ofan fyrer Biörg og drapu sig so.

J þann sama tyma var þar eirñ frabær Madur / sem bæde var forsiall vitur og vel

færdur/medal Gydinganna/Riettemans Stiett-
ar/eirn vt af þeirra hers Höfdingium/sa hinn
same hier Josephus. Og sem hann flyde nu j
þeirre fyrstu Athijgdinne med þocknа Gydinga
burt j eitt Dals minne hia þeirre Borg j
Galilea/ sem nefndest Jtapata/ og þar vard
hann Höndum tekenn og hafdur burt til Vespa-
sianum. Og sem hann spaade þui fyrer honum
þad hann munde verda Keisare/þa var hann vel
teken af hönum i kostulegu Hallde. Og þesse
hinn same Josephus hefur skrifad huad vier
vitum vt af þessare Historiu.

Enn a medan þetta skiede nu i Galilea
þa tok sig til samans eirnn illþydis Flockur
margra Rans manna/og komu sijdan til Jeru-
salem. Enn þui hinu sama þa hefur eirn af
þeim stor Höfdingium til vegar komed/sa ad
Johannes hiet/ad hann so vnder sig legde fyr-
er þennan illþydes Flock alla Rijkes Stiorn-
ina. Optsinnis skiede þar til Jerusalem mörg
heimugleg Manndrap / Raan og Gripdeilldер
mykilar. Og aller Hluter skickodu sier þar til
mykillrar Olucku / so ad su hin auma og vес-
sala Borg/hefer a alla vegu næsta miög plag-
ad og þuingud vered.

A þeim tyma voru og nöckrer Riettmes
manna Höfdingiar i Hel slegner / og i sialfu
Musterinu vard optsinnis Blode vt hellt.
Josephus hann skrifar/þad vt af þeim hin-
um Edlabornustu og ædstum Gydingum/ þa
hafe i þessum ofridar Storme tolf þusund-
er

er i Hel veted slegnar/ Og þad þeirra Gotz/ Hafur/Gardar/og Odul være stryds Möñum um til bytes giefen. Sumer þeir meina þad hiner Romuersku hafe þessu med sinne Slægtuisku/og Blokindum til vegar komed.

Þannen var nu Jerusalem i þann tijma plægud/þa ed riettelieg Hefnd kom yfer hana sem var med þrefalldlegre Olucku/ Fyrst med þeim ofridar Storme af þeim Romuerium/ Þar næst med vpphlauponum og allskyns/ grimdar æde jnnan Borgar / Og so med þa Dyrkinga og Jllmeñe / huórier ad fyrer Slægtuisku misgiórningaña/settu sig vpp huór epter audrum/og vthelltu so Herradæmesins vegna margra Maña Blode.

Eñ i þañ tijma þa ed þeir Gadareni toku sig vpp i mote Romuerium/hlaut Vespatianus ad hrada miög sinne ferd burt wr Vetrar lagenu / og med Strijde ad vinna Borgena Gadara/og fyrer Placidum sinn Hers Höfdingia flo hann til Dauds i Flottanum nær þriatigu þusunder Borgar maña. Tuær þusund under tok hañ til fanga. Enn hitt añad alþydu Folked og flestur allur fiölden flotta Mañaña/steypte sier sialfur vt i aña Jordan allt vt i Sioen Asphalten/ huern ed vier köll um hid dauda Siafar hafed. Og so lijka hin um meigen Jordanar/allt til Macheron voru Gydingarner alla vega af Romuerium hrung ader og næsta miög skielfd[illegible] og yfer bugader.

Enn sem Veturen tok ad lyda/ og Vored [illegible]

 [illegible]

var komed/þa heyrde Vespatianus þaß Rukte j synu Herbwdum til Cesarea/ þad Nero være daudur. Þui flytte hañ miög sinne Ferd. Og alla Stade bæde Gydingaña/og þeirra i Jdu mea hafde hañ þa vnder sig lagt / ad vndan teknum þeim einum Herköstölum / huöria ad nöckrer Framende Strids menn höfdu ad hallda. Og allstadar þa sette hañ jnn i þess/ar Borger og Kastala Romuerskt stryds Folk so ad hñ þeinge þess audueilldar Borgena Jeru falem yser vñed/huör ed þa var eñ ei yser vnn: eñ. Og i þad sama sinne vard Vespatianus vt af synu sialfs Stryds folke til Keisara tek en. Enn sydan epter þad/ þa dro hañ jnn j Egiptaland/ Og þadan villde hañ so komast i Valland/bifalande Tito a medan Yuersion Herrnadarens vid Gydingana. Eñ sem Titus hafde fyrer forvitnes saker rided hart nærre Jerusalem/til ad forheyra huört þeir villdu beidast Fridar edur ei/þa lá hönum sierlega vid ad komast ecke vndan / þad hañ yrde eige handteken af Gydingonum. Enn epter þad sama/þa sette hañ synar Herbwder nærre þm Stad sem kalladist Schopos/skamt eitt burt fra Borgeñe/ so sem ad vera munde ein stutt Bæarleid/og j sundur skipte þar synu Stryds folke j margar Fylkingar/til ad vmsitia Borg ena meir enn j einum stad.

Jafn framt þessu / þa var opsa martt Folk vt af öllum Strödum og wr öllum ættū þeß sámans komed mitt i Jerusalem/vm Paska Hatyd.na.

Hatzidena. So lijka voru þar og efenen j Stadnum (epter þui sem adur er sagt) marghatt ad jllþydis Folk/til samans komed / huört ed vt drifed var af Galilea/Og voru so i þrem Hopum þar i Stadnum / huerier ad sam þykt ed og Rijkes stiornena (epter þui sem þad vard de er til huar sö er hattad) einatt meir og meir i sundur slitu og þorhindrudu. Einn part vt af þessu jllþyde hafde Myfered jnne ad hallda / Enn þeirra þlocks Foringe var Eleazarus sonur Simonis. Med honum hielldu þeir sem Zeloti köllrdust / huörier ad voru vonder og jllskuþuller hræsnis Menn/ þeir ed Borgar mönnonum voru miög ohxger j vidskiptum.

Hinn nedra Parten Borgarennar hafde Johannes jnne ad hallda/þa sem ad var einn Upphafs madr til allrar Olu ku/ vt af huer sum þad hier adur þyrre sagt er. Enn þann hinn efsta parten hafde Simon/ med tuttug u þusunder jnne ad hallda/huörier ed þangad voru til þess kallader/ad biuara Borgar lyden þyrer Opsa og yþergange þeirra Zeloti. Enn vid þa sömu geste villdu þeir giarnann hafa skilder veret/þo þeingu þeir ecke vid þa kuitt er orded.

Enn sem Titus hann þormerkte nu / þad Borgen Jerusalem var so opur hladen vt af þormyklum Manþiölda/Ruddist hann vm þast skipande sijnu Herlide til ad bileggia Borgena og eitt-herwirke kringū hana at setia(epter þui

 sem

sem þad Christus sialfur hafde adur fyrer sagt) a medan Folked var þar so margt til samans komed/vppa þad ad Hungrid og sullt uren þuingade þad og kuelde þess hardara. Þa ed Gydingarner sau nu þad / lietu þeir j frame allt huad þeir formattu/og leitudu vid ad forhindra/ad veria/ad fyrer koma slykum hans asettninge. Enn þad var vt giört vm þeirra Efne/so ad þeir voru med öllu Luckulauser/ Þuiad Gud Drottenn villde nu mya þeim og Midran veita/ þar fyrer þa luckadest þeim eingen syn Radagiörd nie neinn asettningur. So þar var ecke jnnbyrdes hia þeim/ vtan Osamþycke og Misgreiningar. Og j þann sama Tyma giördest myked Vpphlaup jnn an Stadar/so þar vard eirn ofurmykell mann fiölde j Hel sleigen hia Musterenu.

Enn med þui ad Borgen Jerusalem var nu sterklega bygd og miög vel vmuendud/helst þo þar huar þeir mattu ad Borgenne komast/ Þui þar þa hafde hun þria Murvegge i kring vm sig. Enn þad hid Romuerska Strydsfolked lagdest þar ad/vt af öllu kappe og Megne til ad storma og strijda vppa Borgena. Og epter mykla Eruidesmune framda / þa vard sa hinn tuofallde Murueggurenn nidur broten og yfer vnnenn. Lijka þa hefz og eirnen i þann tyma eirn otölulegur Folks fiölde daed nidur vt af Hungre og sullte/ epter þui sem Josephus hann skrifar / So þad fyrer eins lytels Munnbita sater/hafa optsinnes hiner bestu Vin

er sleigest

er ſteigeſt og ſtungeſt ſyn a mille. Opt og mðe gu ſinne þa hafa Börnen/a ſynum Forelldrū bæde Födur og Modur/rifed og ſlited Maten burt fra þra Munne. Þa hefr og huörke Syſt er nie Broder Zynkind veitt / eda j Brioſte kient huört vm annad. Eirn Mæler Korns gillte þa mörg Gyllene. Sumer toku Myke og Nauta tad og atu fyrer Hungurs ſaker. Þeir voru og ſumer ſem nögudu Olar og Pueinge/af Skiölldum og Södlum og annad Skolednr/og atu þad. Nöckrer höfdu og haft Hey ſier j Munne/og funduſt ſo dauder. Sumt er höfdu og fared j leyn leg Nadhws eda pre uet/ og leitad vid ad ſlöckua ſitt Hungur vt af opecktar ſaurendum/og Maga þreck. Og ſoddan eirn otölulegur Folks fiölde/hefur þar vt af Hungre daed/þad Ammis Eleazari ſon flyde j þan ſama tyma til Titum/ burt j hans Herbwder/og kuñugt giörde honum/þad hund rad þuſunder / og fimtan þuſunder daudra Maña Lykamer hefde fundner og greptrader vered jñan Stadar. Egeſippus han ſkrifar ſo/ þad alle naſta vt vm eitt Borgar hlid hafe bornar vered margar þuſunder daudra Maña Lykamar/ og þad ad j0 nær ſem ſiö hundrud þuſund Manna / hafe j þeim ſama Ofridar ſideme j Hungre daed.

Gydingarner þeir höfdu eñ nu Kaſtalañ Antonia'n jnne ad hallda. Sa ſame Kaſtale var eitt örugt Hermirke. Þeir höfdu þa og eirnen Muſtered jnne ad hallda. Enn þar vr

Þui þa geck ein Bryggiá eður Steinbo ze/alle inn i Borgena. Þesse Sloten og Keruirken voru myklu torsottare ad vinna/ helldur enn öll önnur Vigge og Keruirke Gydinganna. Þui þo ad Titus hafe være i fullre vissu um þad ad Ku igured munde eyda og afma Gydingona j Borgenne / þa þotte hönum sem þad munde allt forleinge þo undan dragast/ Og þar fyrer huatte hann upp Lided/ og eggiade þad a/ ad strijda og storma sem hardlegast uppa Rast alann. Og þo þad være ecke allitel Mannhætta þa vanst þo alla tijma þeim Romuerium betur/ so þeir bæru Sigur j huörre Orustu / af þui ad eingen Sigursæld / nie Luckulan var nu meir hia Gydingonum.

Enn þa hiner Romuersku höfdu nu Rast alan yfer unned og under lagt/hafde Ludur þeytaren giered þar eitt Merke til þess med Herlwdurs blæstrenum/ad aller þeir Gyding ar sin Rastalan höfdu hallded skylldu j Hel slegner verda. Sumum þa kostudu þeir ofan fyrer Murenn/ sumer stucku þar sialfer ofan fyrer og drapu sig so. Sumer komust a hard re rais undann um Nottena jnn j Borgena. Epter þad þa tok sig til samans þad Stryds folked sem Mustered hafde jnne ad hallda/ og varde sig so þadan alldreingelega. Menn seigia og eirnen/ad Titus hafe þess sinnes ver ed/ad hann hafe viliad vægia Musterenu sialfu (so sem annare Religion). Enn þad var þa um þeirra Epne med öllu utgiort/Gud hann

skickade

skickade þa so en/ ad þar var þa einginn Kyrr
gunden leingr/nie nein Vægd þeim til handa.
Og þa er þeir høfdu nu harda adsokn
veitt/og vm langa Tijd barest med myklum
erviides munum/ Og þad Gydingarner vrdu
huorke med hørdum heitingum nie neinum ød
rum Aminningū fortalder j þui/ad giefa vpp
so őrugt Heruirke/ Þa formerktu og eirnen
Strijdzmeñerner/þad Mustered matte ecke yfer
er vinast med ødru mote/vtan þeir være suelte
er þar vt (huad hiner þeinktu ad oflangt
frest munde a verda) ellegar þad være med
Ellde af brent. Og þar fyrer þa lõgdu sumer
Strijdsmeñerner Elld j Mustered/so þad tok
þa þegar til j einu Baale ad breñā. Og med
soddan atfelle/þa vard j greindan Tijma/ſsse
hin sama so agiætleg/þrabærleg og forkostu
leg Bygging/sem so vijdfræg og nafn kunnug
var a þeim Tijmum/ ad Ausku vpp brend nid
ur j Gruñ til kalldra Kola. Þeir Gydingar
ner sem høfdu j Musterenu hid őruggasta
Vijge jnne ad hallda / nockrer vt af þeim þa
flydu jnn j Borgena / enn myklu fleire voru
þeir sem tortinduſt i Ellds brunanum. Pre
arner þeir beiddu og badu nærsta audmiuk
legaña sier Lyfs og Grida/ Enn þad fieckt
ecke med neinu mote / Þui þeim var þa aul
Nææd afsõgd hia Gude og Mõñonum. Titu
hafde giered (so sem Egesippus hañ skrifar
þad Andsuar/ Fyrst ad Musterid og Embæt
es þionustan/være nu vtgiõrd þa þyrfte Pre

 Og ecke

og eꝛ̃e ſeinꞇut ſkÿrd Preſtana vid.
Enn þeſſe hin ſama Forcydſla og Niduꝛ brot Muſtereſins/ þa hefur ſkied a hinum tiu unda deige Auguſti Manadar/eins lÿka og þ hid fyrra Muſtered ſem a þeim ſama Deige vor forbrent af Nabogodonoſor Babilonar Kongs. Og ſa ſame Dagur hefur Muſterenu fierdeiles vered eirn Ozkafuſamlegur Dagur. Enn j fra þui hinu fyrra Muſterenu og þeſſ vppbyggingu/huert ed Salomon liet vppbygg ia/og til þeſſa añars Aarſins ed Veſpatianus hañ ryktte/þa ed þetta Muſtered vaꝛ ad Velle nidꝛ broted/ voru þuſund atta og attatigu er Aar. Eñ i fra þeim Tÿma/ er þeir hoffdu til tekid ad vppbyggia þetta hid annad Muſt ered/ſem var a odru Aare Cyri þad voru fim hundrud atian Aar og ſiotÿge.
Þa ed Gydingarner vrdu nu ſo hrædder ſtader og þuingader þott þar være eingen Von til ad þeim yrde biargad/ſo þad maurg þuſund dou af þeim/j Hungre og Sulite / þa huelldu þo hiner adrer ſamt ſÿnu frañ. Joſephus hañ ſkrifar/ad j þañ tÿma ſem Muſt ered vard vpp brent/nidur broted og eydelagt ad þa hafe eitt ſoddan ognarlegt/hryggelegt/ og herkelegt Malæþne til bored/þad varla mũ ſe hia þeim ſem ſeirna kiame/truanlegt þikia ſem þetta/ Ad þar var ein Heidurſamleg Kuña/ miog audug/ og vt af forlofſtulegu Slette/huor ed bued hafde hinumeigen Jordanar/og þangad hafde med odru Folke til Jeruſalem

falem fyrer hræſlu faker/ enn þa ed Borgar-
lydurenn/vard nu ſo hrædelega þiadur/og aum-
lega þuingadur j vesalldar Hungre/ hefr hun
teked ſitt eiged Barn wr Vögguñe og drepet
þad/med huörre Meyd og Angurtrega/er vel
epter hyggianda / ad hun hafe þ giört/ſteikte
ſo ſijdan helftena af þui j Ellde / og neytte
ſialf/enn adra Helftena ſette hun fram fyrer
Strijdsmeñena/þa ed þeir räſudu vm kring ſ
Börgeñe/ leitande ſler ad viſtum / En ſoddan
Atburdur ognade miög Strijdſmöñonum/ ſo
ad þeir vorkyntu þeſſare aumre Konu/og at
litu heñar anaud/ Þetta hid ſama kuñgiördu
þeir og eirnen Yfervalldſhöfdingiöñum til
Jeruſalem/ſo ad þeſſe hryggelegur Tilburdr/
hefur knued þa til ad giefa ſig vpp a Vallð
Titi og hans Maña/ad þad mætte ſo komaſt
til Dagkyngunar med þeim/ enn med þui ad
þeſſu hafde ofleinge freſtad vered/ad Fridur
en/ Satt og ſamþyke være giörd/og þad þeir
beiddu ſier þa ed fyrſta Fridar og Frelſes/ſi
þeir voru med öllu vthungrader/og j Veſölld
yferkomner/ þär fyrer þa vard ecke neirne
Dagþyngan a komed/og þo hielldu þeir ſam
Staden vm nockra Daga/med myklu Eymd
ar anaud/enn þeſſ a milli þa ſlude ötöluleg
ur Folks fiölde fyrer Hungurs og anaudar
faker wr Borgeñe / burt j Ovina Hendur til
Herbudaña/þa voru þeir og ſeilder med litlu
Verde/enn j þeim ſiuſonum vrdu Strijdsmeñ
erner oforuarandes þeſſ aſkyma/ þad eirn af

Gydingonum

Gydingonum hefde kynt vpp Gull vr sialfs sijns eigenlegum Saur/ huört ed hañ skyllde adur hafa gleypt og nidur rent/ so ad þad være ecke fra honum tekid/enn jafn snart þa barst þetta vt vm allar Herbudernar a medal Strijdsmañaña / þad þeir Gydingarner sem flued höfdu vr Borgeñe/skylldu hafa gleypt Gull i sig (þuiad þeir voru nöckrer / sem þad höfdu giört til eintkis añars / enn fyrer sma smuglegs ranfaks saker/ad þeir feinge so Gull enn vndan komed og fyrer Strijdzfolkenu bi-hallded) Eñ þetta hid sama Rykted gaf efne til þess / þad nöckrer vt af Strijdsmöñonum þeinktu ad þeir mundu fiña noglegt Gull hiä öllum Gydingonum/og þar fyrer vrdu meir enn tuær þusunder Gydinga kuiker vppskorner a einne Nott/ og myklu fleire þa hefdu þeir drepner vered / ef ad Titus hefde ecke latted fyrer bioda/ þad ei skylldu Fangarner fleire drepner verda.

Af þann sama tijma var og sialf Borgen Jerusalem vppgiefeñ/og eingen vægd var þar veitt huörke vngum Manne ne gömlum/ Eñ þo giec̈k þad bod vt / ad vægia skyllde öllum farmꝺum/ og verndarlausum þeim ed önguã Vörn edr motstödu formattu ad veita. Med soddan Hætte vard nu öll Jerusalem þañen herfelega rænt/ruplut og med Ellde vppbrend og hennar hinn mieste partur so foreyddur og nidur brotenn/vtan þad fæein Hws stodu þar epter/fordæ fleire eñ so sem Romuerska strijdz

folked

Folked mætte jnne vera/ so sýka voru þar og eirnen nöckur eyde Hws/Bygginga og Mur uegger epter latner/ ecke vtan til Synis ad þar hefde Fordumdaga ein megtug Borg ver ed. Og med þessu mote var nu Jerusalem bor eydd/ og ad Vellenidur broten þan attunda Dag Septembris manadar / j hinum fimta Manude epter þad ed hun vard fyrst vm kringd af Romverſku Strydsfolke. Vt af þm mykla ofölulega Manfielda / sem Titus liet fanga/sende hann seytian þusunder burt i Alexandriam alle saman vnga og kaska Karll menn/seliande þa þar i eilyfan Þrældom/ til ad bera Griot og Steina/ og til alls annars þunga Erfides/ Margt vngt Folk seilde han sem annan Bufienad / fyrer mióg litla Verd aura. Tueimur þusundum skiptu þeir vt vm allt Roma ryke/hier og huar j ymsar Lands alfur/ so ad þeir voru hafder til Athlaturs og skiemtunar / nær ed Hoof og Mannamot voru hallden/ Og þeir lietu ofma Hunda/og ennur Villudyr þa suma til Heliar ryfa, En þeir Gydingarner sem Lyfenu hielldu/ voru alls ad tölu nyutyer þusunder/ og sió þusund er/sem þar hafde so med fyrsta i Stadnum vered/ þa ed Borgen var fyrst buögd og vm kringd / Tiu sinnum Hundrad Þusunder Manna/ Hinn mesie partur af þessum Folks fiölda voru vtan Stadar menn/enn ecke jnn byggiarar i Borgenne / þo ad þeir være flester aller vt af Gydinga Kyne,

Enn

Enn ſem Titus hafde nu þannen med Strijde og ofridar ſtorme Jeruſalem yfer vn̄id/hana forbrent og i eyde lagt/ þa ſette hn̄ þar nidur i þeirre ſömu Lands alfu/nöckra Strydſmenn til Landuarnar / meſt fyrer ſaker þeirra Landſmanna er þar biuggu j hand / Og ſo ſydan dro hann i burt þadan/ allt jnn til hins mykla Vatſins Euphraten/ Þui ſo langt wt i Heimen tok þa i þan̄ tijma hid Romuerſka Ryked / Enn þa ſu Magtar mykla/ Nafnfræga/og hin heilaga Borg Jeruſalem/rar nu þan̄en foreydd og nidur broten/ Sie/þa reiknadeſt fra Vpphafe Veralldarinnar/fiögur þuſund eitt aar og tuttugu/ En̄ j fra þui ed Roma Borg var vpp bygd / nyu hundrud og fim̄ aar/a þui hinu fertugaſta aare epter þad Chriſtur var pijndur af Gydingunum/ Þan̄en hefur nu Jeruſalem ſu hin nafnfrægaſta Borg/ j allre Auſtur alfu/haft eirn̄ herfelegan̄ og ſargrætelegan̄ Enda.

Med þeſſum hætte hefur Gud hefnt og ſtraffad Forſman og ofiökn Heilags Euangelij og ſoddan eitt hryggelegt Epterdæme/ öllū Heimenum fyrer ſioner ſett / til eirnrar viduörunar/ad Men̄ ſkylldu þeſſ helldur ottaſt Gudz Reide og hans hardan hefndar Dom/ og ſnuaſt til Gudz og vors Herra Jeſu Chriſti ſan̄rar iþrn̄ingar/ þuiad fyrſt Gud Drotten hefur ecke vægt þeſſu Folke/huöriu han̄ hafde þo adur ſo miög agiætleg Fyrerheit giefid/huar ed eirnen ſo marger frabærer Heilga

er

er Patriarchar / og Prophetar / voru med þ
bland/ Ja/ huört Folk ed sialfum Christo til
heyrde Blodsins vegna. Huörsu ogurlega mun
hann þa hefna og refsa ödru Folke/ huörium þ
Gudz Euangelium er vt af sierlegre Nad ad
Hlutskipte orded/og eru þo samt oþacklater
forsmaande so þa sama Guds Þionustu og
rietta kynning af Christo Jesu/og þad sama
med mykel're Hardwd og ofurlegre offotn
fyrerlytande / so ad ædur finast varla Dæme
til slyks/þar fyrer þa er þad med öllu efflaust/
ad Hefnden mune ecke leinge fiarlæg bliifa/
og þad mun vm þeirra Eyne so fara / sem
þad hefur j Jerusalem til geinged/ enn þetta
hid sama skulum vier nu af allre Athygle
hugleida/ og vel tractiera j vorum Hiörtum
so ad vier forbetrum vorn Lifnad og
snuum oss til sannrar Jhesu
Christi Kynningar Amen.

FINIS.

